72ste JAARGANG No.. 9413 — Dinsdag 13 September 1[illegible]

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Staten accoord met uitbreiding aantal Gedeputeerden van Curacao

Overdracht van sociale zaken veroorzaakt principieel debat

V.d. Hoeven over de theoretische „vervelende" positie van de Gezaghebber

Willemstad. — De drie belangrijkste punten, waarover de Staten zich gisteravond beraden hebben, zijn de uitbreiding van het aantal leden van het Curaçaose Bestuurscollege, de overdracht van sociale en economische zaken aan de eilandgebieden, en de begroting van de Bovenwinden. Zoals te verwachten was maakte de heer v.d. Hoeven van zijn positie als Statenlid gebruik het opnieuw tegen de „Amigoe di Curaçao" op te nemen, welk blad publicaties had gedaan, die hem niet welgevallig waren. Hij kreeg hierbij steun van het lid Braam, die het volgens hem gezagondermijnende karakter der publicaties met verheffing van stem en onder het hoongelach van het halve Statencollege aan de kaak stelde. En zo kreeg ook deze Statenvergadering weer even zijn thriller!

De voltallige regering, mitsgaders de heren Scholten, Van Boven en v.d. Made, waren de Staten gisteravond van dienst bij de behandeling van de uit 11 punten bestaande agenda.

De heer Gerharts was met kennisgeving afwezig, doch de heer Abraham, zijn politieke tegenstrever, verdigdentribune en liet niet na tijdens de vergadering van zijn aanwezigheid te doen blijken! Afwezig waren ook de leden Yrausquin en Kwiers, terwijl een AVP-zetel als van ouds eveneens ledig bleef.

De voorlezing der Ingekomen Stukken vergde ongeveer drie kwartier. Daaronder bevonden zich twee Rijksontwerpen, resp. betreffende de schrapping van de artikelen 188 en 190 uit de Grondwet, en betreffende een wijziging van de aanduiding der krijgsmacht.

N.a.v. een ingekomen stuk, bevestigende de definitieve aanstelling tot griffier van de heer Van Grieken, zeide de voorzitter, dat dit de eerste vergadering was, die genoemde functionaris als griffier meemaakt. Namens de Staten sprak hij zijn vertrouwen in diens capaciteiten uit.

N.a.v. de ontslagaanvrage van de heer Kwiers als Statenlid (die, zoals bekend, gedeputeerde is geworden) bracht de voorzitter dit (niet aanwezig) lid dank voor de arbeid in het belang van het land verricht, terwijl hij hem voorspoed toewenste in zijn nieuwe belangrijke functie.

Tenslotte was van enkele bonden een verzoek ingekomen om de eerste Maandag van September tot dag van de arbeid te willen verklaren.

BRAAM
....verdediger van gezag(hebber).....

Een groot aantal adviezen ging vlot onder de hamer door. De heer Lopes had bezwaar tegen de aanduiding „vele leden" in het Eindverslag op de ontwerp-landsverordening tot wijziging van het nadelig saldo van de begroting der Bovenwinden voor 1955. Dit moest volgens hem zijn: „enkele leden". De heer v.d. Hoeven wenste „vele" te laten staan, en de heer Debrot maakte er toen met een grapje maar „zeer vele" van. Tegen zoveel vlotheid kon de heer Lopes niet op, en hij ging dus maar accoord met wat er oorspronkelijk stond.

Aantal Gedeputeerden

De ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Eilandenregeling, welke hierna in behandeling kwam, ontlokte min.-president Jonckheer de verzuchting, dat het wel moeilijk was in te gaan op de overwegingen van die leden, welke het maximum aantal Gedeputeerden op 6 willen brengen. Hij vond de motivering zwak. Hij deelde vervolgens mede, dat er inzake de onderhavige materie overleg met Aruba is geweest. Van deze zijde bleek men geen bezwaar tegen het ontwerp te hebben.

De heer v.d. Hoeven zeide, dat hij in een commissievergadering had aangekondigd een amendement te zullen indienen. Het blijkt, aldus deze spreker, dat het Statenlid, dat uit de school klapte, niet goed heeft begrepen wat hij (de heer v.d. Hoeven) heeft gezegd. Een bericht in de „Amigoe di Curaçao" immers insinueert, dat hij tot zijn amendement was gekomen, omdat hij de gezaghebber de bekoring om zijn onafhankelijke positie in de politieke weegschaal te werpen, wilde besparen. Hij protesteerde tegen het feit, dat hem deze

VAN DER HOEVEN
.....theoretische gezaghebber.....

motivering van zijn amendement was aangewreven.

De heer v.d. Hoeven ging er vervolgens toe over uit te leggen, wat dan wel zijn motivering was geweest. Hij zeide niet geporteerd te zijn voor een college van 6 gedeputeerden, doch voor een van 4. Maar als men het college wilde uitbreiden, dat men er dan geen 5, doch 6 van moest maken. Het is een bezwaar, dat men vastzit aan vijf, wanneer men tot een even aantal wil uitbreiden.

Spreker ging hierna een berekening opzetten met 7 gedeputeerden. Hij nam aan, dat de verhouding dan 4 tegen 3 was. **De gezaghebber kan er dan 4—4 van maken en door middel van zijn doorslaggevende stem een zaak beslissen. Dit brengt de gezaghebber theoretisch in een vervelende positie.** Wanneer de gezaghebber met zijn stem de politieke minderheid steunt, geeft hij deze kleine groep kans haar zin door te drijven. Dit wekt wrevel bij de meerderheid, omdat deze de indruk krijgt, dat de gezaghebber de minderheid altijd steunt.

Na deze verhelderende verklaring, welke het gewraakte bericht in de "Amigoe di Curaçao" in wezen bevestigde, kwam de heer Braam nog eens betogen, dat het "Amigoe"-bericht een insinuatie van een vuig karakter inhield. Ook hij achtte het noodzakelijk het blad in het openbaar een lesje te geven. Dat het bij de Staten weinig insloeg, bewezen de monkellachjes van de zich amuserende leden.

De heer v.d. Hoeven had overigens niet veel succes met zijn amendement. Het werd namelijk met 17 tegen 1 stem (die van de heer v.d. Hoeven) verworpen.

De heer v.d. Hoeven zeide ontdaan te zijn over de motiveringen der leden en vroeg stemming over art. 1 van het ontwerp, teneinde de heren te dwingen hun standpunt nog eens uiteen te zetten.

De heer Gomez zeide de heer v.d. Hoeven wel op zijn gemak te willen stellen. Er is tijd genoeg om het aantal Gedeputeerden zo nodig van 5 op 6 te brengen. De oplossing ligt overigens in het stemrecht zelf en niet in het aantal Gedeputeerden.

De heer Debrot zeide, dat het idee van de uitbreiding van het aantal Gedeputeerden was geboren uit politieke noodzaak.

De heer v.d. Hoeven legde nog eens duidelijk uit, dat hij bezwaar had tegen de doorslaggevende stem van de gezaghebber. Artikel 1 werd daarna met 15—3 stemmen aangenomen.

Vlot onder de hamer door

Zowel de ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao, als de ontwerp-landsverordening tot wijziging van de verordening van 13 Febr. 1934, regelende de praktijk als vroedvrouw, en de ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Besluit van 7 Maart 1946, houdende een regeling ingevolge art. 134 van het Besluit herstel rechtsverkeer gingen vlot onder de hamer door.

Naar aanleiding van de ontwerp-landsverordening tot goedkeuring van het reglement van orde voor de Raad van Ministers, verklaarde minister Jonckheer, dat veel opmerkingen in het Voorlopig Verslag juist waren.

(Wordt vervolgd op pag. 6)

Zo lag Kardinaal de Jong opgebaard in het klooster van O.L. Vrouw te Amersfoort alvorens Zijn stoffelijk overschot naar de Kathedrale Kerk te Utrecht werd overgebracht om vandaar te worden begraven. (Foto M.A.J. van Bommel)

Kardinalen Frings en Griffin bij begrafenis van Kard. de Jong

24 fraters trokken lijkwagen naar het Kerkhof

Utrecht. — Kardinaal De Jong is heden ten grave gedragen. Voorafgegaan door deputaties van de zee-, land- en luchtmacht (want protocolair is de kardinaal een prins van den bloede) en begeleid door talloze geestelijke en wereldlijke autoriteiten en ten aanschouwe van tienduizenden de regen trotserenden langs de weg, is de kardinaal in een ruim halve kilometer lange stoet van zijn kathedraal onder klokgelui naar de begraafplaats Sint Barbara overgebracht.

De kist lag op een speciaal vervaardigde platte lijkwagen. Bij de vier hoeken van de kist lagen kransen van Prinses Wilhelmina, het Koninklijk Paar en de gemeentebesturen van Utrecht en Ameland. Vierentwintig fraters trokken de wagen, die met een bruin velours kleed was gedrapeerd naar het kerkhof. Vooraf gingen twee padvinders met kussens, waarop de onderscheidingen van de kardinaal lagen. Een ere-escorte werd gevormd door zes Malthezer ridders. De plechtigheid op het kerkhof droeg een sober karakter. Van de kapel werd geen gebruik gemaakt. De bisschop van Roermond verrichtte hier de absoute. Het kathedrale koor zong de liturgische gezangen. Met het neerlaten van de kist was de plechtigheid afgelopen.

Tevoren werd in de kathedrale kerk door Mons. Alfrink een Pontificale Requimmis opgedragen in afwezigheid onder meer van de kardinalen Frings van Keulen en Griffin van Londen, de Pauselijke Internuntius, het voltallige Episcopaat en andere in Nederland vertoevende bisschoppen, de vertegenwoordiger van de Koningin, namens de regering de ministers Drees, Donker en Kernkamp en voorts Beel, De Bruyn, Cals en Van Thiel, staatssecretarissen, Kamerleden en het diplomatieke corps. De lijkrede werd uitgesproken door de officiaal van het aartsbisdom, Mons. dr J. A. Geerdinck.

Reeds de ochtend na het verscheiden van Kard. de Jong bracht de Pauselijke Internuntius in Den Haag, Mgr. Paolo Giobbe, een bezoek aan het sterfhuis van de Kardinaal te Amersfoort. Op de voorgrond: de Internuntius, die wordt uitgeleide gedaan door de rector van het Klooster der Zusters van O.L. Vrouw, dr A. W. Hoegen en de secretaresse van wijlen Kard. de Jong.

Brits Columbia. — Meer dan twaalf personen hebben in het Okanagan Meer (Brits Columbia) een „monster met drie staarten en een spitse snuit" gezien. Zij noemden het monster „Ogopogo".

Hoofdtoren van St. Servaas te Maastricht door brand verwoest

Maastrichtenaren stonden biddend vernielingswerk gade te slaan

Vier brandweermannen redden Kerk van ondergang

Maastricht. — De prachtige neo-gotische toren van de oSint Servaaskerk, die in 1880 door dr. P. Cuypers gebouwd werd, is j.l. Vrijdagmorgen een prooi der vlammen geworden. De toren werd totaal verwoest, het carillon werd vernield. Men mag van geluk spreken, dat de monumentale kerk voor de ondergang bewaard bleef.

Duizenden hevig ontzette Maastrichtenaren, die op het geroep: „De Sint Servaas brandt', in drommen naar het bekende Vrijthof waren komen toesnellen, zagen hoe het veertig meter hoge gevaarte zich brandend door het hoge dak van de kerk boorde, zodat het op het eerste gezich leek, of heel de kerk door het vuur werd aangetast. De mensen begonnen luidop in de straten te bidden en veel vrouwen stonden schreiend het schouwspel gade te slaan.

Toen de toren door het dak heen in het inwendige van de Sint Servaas was terecht gekomen en het gevaar het grootst was, dat heel het bouwwerk door de vlammen zou worden verteerd, hebben vier brandweermannen zich een weg naar het dak gebaand en de daken rondom nat gehouden. Daardoor is het te danken, dat de brand tot de toren beperkt bleef.

Ook de 6000 kg. zware uit 1516 daterende hoofdklok, in Maastricht bekend als „Grameer" („grootmoeder"), die in de tweede verdieping van de toren hangt, kon worden gered.

De brand is ontstaan op de plaats waar loodgieters werkzaamheden verrichtten. Een der loodgieters liep een shock op en kon nog niet worden gehoord.

Er heeft zich reeds een „Actie-comité St Servaas" gevormd, teneinde zo snel mogelijk gelden bijeen te zamelen voor de herbouw van de toren en het herstel van de monumentale kerk.

De K.L.M. schonk een bedrag van ƒ 500,— en was een der eersten, die daadwerkelijk hielp.

Dit is de Sint Servaas te Maastricht met zijn vijf prachtige torens. Links de toren van de St. Jan. De hoogste (middelste) spits van de monumentale Kerk werd door het vuur verwoest.

„Albatros" in onze haven

Willemstad. — De Nederlandse schoener „Albatros", nu varende onder Panamese vlag, is hedenochtend omstreeks half negen onze haven binnengelopen. Zoals wij gisteren schreven, is deze vroegere Rotterdamse Lloyd-schoener door de schrijver Ernest K. Ganr („The High and the Mighty") gekocht die er nu een film mede wil maken genaamd „Twilights for the Gods".

Het schip zal ongeveer drie dagen in onze haven verblijven voordat het de reis naar San Francisco zal voortzetten.

Minister van Costa Rica op Curacao

Willemstad. — Hedenmorgen omtreeks acht uur arriveerde op dr Plesman Luchthaven de Minister van buitenlandse zaken van Costa Rica, de heer Mario Esquibel, uit Puerto Rico. De Minister werd opgewacht en verwelkomd door de Consul van Costa Rica, de heer Stanley Maduro, en de Adjudant van de Gouverneur, Luitenant Frohn.

Morgenochtend om 6.40 uur zal de Minister per K.L.M. zijn reis voortzetten. De hoge gast logeert in het Piscaderabaai Hotel.

Diner van „Seguros Caracas"

Willemstad. — Op Donderdagavond om acht uur wordt op Piscaderabaai Club een diner gegeven van de „Seguros Caracas", ter gelegenheid van de komst van de Inspecteur van Verzekeringen, dr J. M. de las Casas. Zoals bekend is de fa Hubert Salas & Co. reeds jarenlang agente van „Seguros Caracas" op Curaçao. De Inspecteur komt naar ons eiland om de uitbreidingsmogelijkheden voor „Seguros Caracas" te bespreken met de fa Salas.

Dag van de arbeid

Willemstad. — De Nationale Havenarbeiders Unie, de Algemene Curaçaose Bakkersbond en de Nationale Bond van Bouwarbeiders hebben de Staten verzocht krachtens een wettelijke bepaling de eerste Maandag in de maand September telkenjare als **Dag van de Arbeid** zal worden beschouwd, gevierd, enz., met vrijaf voor alle werknemers in loondienst bij een werkgever.

Alle industrielanden en zelfs ook agrarische landen van het Amerikaanse wereldhelft en ook het Anglo-Saksische gedeelte en nog een groot deel van West-Europa, hebben, hetzij 1 Mei, hetzij een andere dag, bij wettelijke bepaling aangewezen als **Dag van de Arbeid.**

De werknemers in de Nederlandse Antillen, aldus requestranten, willen niet ten achter gesteld zijn bij anderen.

„El Imparcial" (Puerto Rico) geeft speciaal nummer uit over Koninklijk Bezoek

Willemstad. — Het P.A.A.-vliegtuig uit San Juan, Puerto Rico, bracht hedenmorgen voor Curaçao zeer belangrijke gasten mede. Het zijn mevr. Dorita de Lemos R., speciale correspondente, en de heer Mariano Arroyo Suarez, manager Promotion en Public Relations, beiden van „Editorial El Imparcial" een dagblad in San Juan, dat het grootste van dit land genoemd wordt. De beide persmensen zijn op dit eiland gekomen met een zeer belangrijke opdracht van hun directie, nl. het maken van een speciale uitgave van hun krant ter gelegenheid van het as. bezoek van H.M. de Koningin.

Deze reis van de beide vertegenwoordigers van „El Imparcial" is zeer goed voorbereid. Reeds werden ontwerpen gemaakt voor advertenties, die in dit nummer worden opgenomen.

Het ligt in de bedoeling om de editie met vele foto's te verluchten.

Morgenmiddag zal de heer Arroyo Suarez aan de Minister-president E. Jonckheer een Portorikeinse vlag overhandigen namens de directie van „El Imparcial". Eveneens wordt de Lions Club Curaçao een vlag overhandigd. De heer Arroyo Suarez is namelijk President van de Lions te Puerto Rico.

De verspreiding van het speciale nummer over de komst van de Koningin vindt plaats in alle Spaans sprekende landen. Er worden tenminste 100.000 nummers gedrukt, de editie zelf zal 200 pagina's tellen. Op de voorpagina, waarvan onze redacteur hedenmorgen een ontwerp zag, is een afbeelding van H.M. de Koningin met statiemantel afgedrukt.

Ongetwijfeld zal met de medewerking van alle instanties op Curaçao en Aruba, dit nummer een succes zijn en veel bekendheid geven aan onze Antillen en het bezoek van H.M. de Koningin. De persmensen bezitten introductie-brieven van het Nederlandse Consulaat te Puerto Rico, die zeker vele deuren zullen openen.

Districtskantoor te Dokterstuin

Willemstad. — Naar aanleiding van ons bericht van gisteren inzake de vermissing van een geldsbedrag op het districtskantoor te Dokterstuin deelt de heer Rijna ons mede, dat niet hij, doch de heer Wallé de heer Rojer tijdens diens verlof heeft vervangen.

Het A.N.P. verneemt van de zijde der K.N.S.M., dat de staking van havenpersoneel aan de Amerikaanse Oostkust, met uitzondering van New York en Philadelphia, verlopen zou. Men verwacht, dat het werk in de haven van Philadelphia overigens vanmiddag zou worden hervat.

Geen gentleman

Willemstad. — De vrouw C. E. vervoegde zich bij de recherche en deed aangifte van mishandeling contra een voor haar onbekende man, die haar, toen zij in Sint Jago rondliep, bij de keel had gegrepen en een klap op haar mond had toegediend.

Koorden der liefde

Acht duizend KERSTGROETEN voor Marinepersoneel

Dag Karel, dag jongen. Hier is je moeder.... Heb je ooit kunnen denken, dat je daar in de rimboe mijn stem nog eens zou horen? Gezegende Kerstdagen en Gelukkig Nieuwjaar. Hierkomt opa...... Maar grootvader heeft van de zenuwen zijn bril vergeten en het duurt even voordat ook hij het woord neemt. De man achter de bandrecorder kalmeert hem vaderlijk en eindelijk komt alles toch goed. Ook grootvader spreekt zijn welgemeende wensen uit. Groet nr vierhonderd zoveel is opgenomen. Er zullen er nog duizenden volgen.......

2000 platen naar Curacao en Aruba

En op Eerste Kerstdag 1955 zullen ergens op Nieuw-Guinea en de Nederlandse Antillen militairen met gespannen aandacht luisteren naar deze speciaal voor hen bestemde groet.

Het is een wat vreemde gewaarwording om nu reeds — begin September — mensen met bewogen stem Kerst- en Nieuwsjaarswensen te horen uitspreken en te vertoeven in een vertrek waar dennengroen, sparappels en glinsterende ballen herinneringen aan de specifieke sfeer, die sommigen moeilijk kunnen missen wanneer de kalender 25 December aanwijst....

Maar zowel het een als het ander, spreekt van de voortvarendheid van het ministerie van Marine en speciaal van het bureau Ontwikkeling Sport en Ontspanning (O.S. en O.) die ook dit jaar een Kerstgroeten-Actie hebben georganiseerd voor de militairen, die omstreeks eind van dit jaar verblijf houden aan boord van Hr Ms Schepen en Inrichtingen op Nieuw-Guinea en de Nederlandse Antillen. Een dergelijke organisatie vraagt enorm veel werk en, wat het voornaamste is, een vroegtijdig begin.

Vandaar dat de opnamen van de groeten nu reeds in volle gang zijn. In enkele vertrekken boven een café aan het Leidse Plein te Amsterdam zullen vaders, moeders, echtgenoten, verloofden en ja zelfs grootvaders en grootmoeders, samenkomen om hun wensen uit te spreken. Duizend personen in drie dagen in de hoofdstad acht duizend mensen in totaal gedurende de hele opname-campagne. Wat nadat men begonnen was in Rotterdam en Den Haag, gaat de technische staf na Amsterdam, ook nog naar Den Helder, Leeuwarden, Groningen, Assen Zwolle, Arnhem, Utrecht, Eindhoven Maastricht, Vlissingen en Dordrecht

25.000 meter band

Vijf en twintigduizend meter band is nodig voor deze actie en er zullen twee duizend gramofoonplaten gemaakt worden. Dan wordt de band aangezet en via de versterker komen de trillingen door op de naald van de platensnijder. Men denkt per dag pl.m driehonderd platen te maken. Op 1 December moet alles klaar zijn, want dan worden de platen per vliegtuig naar de Antillen gezonden. Op Eerste Kerstdag wordt aan de militairen ter plaatse de voor hen bestemde plaat ter hand gesteld.

Het maken van de foto vereist ook een hele organisatie, maar deze sluit direct aan bij de opnamen. Vandaar dat zij die zich hebben gemeld voor het uitspreken van een groet, niet alleen met de microfoon, maar ook met het foto-toestel te maken krijgen.

In de meeste gevallen komen familieleden met kleine kinderen des middags. De reactie van het kind is vaak verrassend. Jantje (vijf jaar), die thuis de grootste mond heeft, durft voor de microfoon nauwelijks „pappa" te zeggen. In zo'n geval haalt men dan de foto van pappa er bij en dan wil het lukken. Er zijn er ook die hun pappa nog nooit gezien hebben, omdat zij geboren zijn juist na zijn vertrek. Denkt u zich eens even in wat het voor zo'n vader moet betekenen daar in het verre land voor de eerste maal het stemmetje van zijn dochtertje of zoontje te kunnen horen....

Spanning is groot

Groot is de spanning en begrijpelijk zijn de fouten, die soms gemaakt worden. Nu eens houdt een moeder de microfoon aan het oor in plaats van voor haar mond, dan weer aarzelt een oude vader om zich te laten fotograferen of komt een verloofde niet verder dan „lieve André, ik....

Maar, zoals gezegd, het komt alles goed, dank zij het bijzonder tactvol en hartelijk optreden van de technici.

In de wachtkamer wordt weinig gepraat. Het lijkt wel of men elkaar niet wil storen in de overpeinzingen en er zit ook iets moois in, dat allen die hier bijeen zijn om een groet te brengen, feestelijk gekleed zijn. Die verzorgde kleding kan men zien als een exponent van het vreugdevol verlangen naar de thuiskomst der geliefden.

Voor meer dan acht duizend familieleden van militairen zijn het thans interessante en spannende dagen. Natuurlijk willen zij graag van de gelegenheid gebruik maken om een groet te brengen, maar vraag niet hoeveel beheersing zowel van de sprekers als van de opnemers wordt gevraagd.

„Ik ga liever naar de tandarts", zei een dame, toen ze klaar was en opgelucht de studio verliet. Maar dit vonden wij overdreven. Zó'n opname doet geen pijn! Of had de dame misschien het pijnlijke gemis van haar zoon sterker gevoeld dan ooit?.... Dit laatste is natuurlijk niet onwaarschijnlijk, aldus „Trouw".

Witte anjer geeft uiting aan vreugde om Koninklijk bezoek

Willemstad. — Het Bloemencomité introduceert een bijzonder exemplaar witte anjer, gekweekt in de harten van de Antilliaanse bevolking, bestemd om uiting te geven aan haar grote vreugde over het a.s. bezoek van H.M. Koningin Juliana. De opbrengst die de verkoop van deze bijzondere witte anjer biedt, is bestemd voor het Nationaal Geschenk dat namens de Antilliaanse bevolking aan H.M de Koningin tijdens Haar verblijf hier, zal worden aangeboden.

Eigenlijk gaat alles maar om een simpele witte papieren anjer met oranje steel. Anjers vervaardigd door de Antilliaanse bevolking. Anjers bedoeld om in grote getale te worden verkocht, bestemd voor huisversiering, etalage-versiering, of- om zo maar in vazen te zetten voor de ramen.

Heel Curaçao te doen gelijken op een reusachtig wit bloemenveld is de gedachte die het bloemencomité voorstaat.

De papieren witte anjers kunnen zeer goed als buitenversiering worden gebruikt. Dank zij een speciale behandeling die zij ondergaan, door de bloemen onder te dompelen in een plasticceton mengsel, zijn de papieren anjers watervast. Verregende bloemen komen niet voor! Reeds zijn 40.000 anjers door buurtverenigingen op Barber, Soto en Lagoen vervaardigd. De geraamde benodigde hoeveelheid papieren anjers voor Curaçao is 300.000. Het Prins Bernhard fonds heeft tot nu toe het benodigde geld voor aanschaf van papier, ijzerdraad, aanmaak van de anjers, voorgeschoten.

Thans kunt U waarde lezers door Uw bijdrage de bloemen laten aanmaken. Koopt reeds nu Uw anjers tegen aflevering na 1 October. Hiertoe kunt U van het Prins Pernhard fonds cheques kopen. Op de cheque komt het aantal bloemen vermeld te staan waarvoor U betaald heeft en waarop U na 1 October recht heeft. De prijs van een witte papieren anjer is 10 cent. Huis aan huis zullen de collectrices vanaf morgen bezoeken.

Koopt U bij vooruitbetaling bv. 50 anjers, dan betaalt U dus Cfl. 5.—, voor welk bedrag U een checque ontvangt. Tegen afgifte van deze checque krijgt U na 1 October de door U betaalde hoeveelheid anjers thuis bezorgd.

In verband met deze thuisbezorging is het minimum aantal anjers waarvoor checques kunnen worden gekocht, vastgesteld op 25.

Helpt mede aan het Nationaal Geschenk! Steunt de anjer-actie!

De anjer-actie kan een millioenen actie worden! Het Nationaal Geschenk waarvoor de opbrengst bestemd is, wordt gezien als een buurtverenigingshuis, dat in foto's aan H.M. de Koningin, wordt aangeboden en door H.M. Koningin Juliana aan de bevolking van Curaçao zal worden teruggeschonken.

De anjers kunnen de stoot geven tot het bouwen van meerdere buurtverenigings-huizen.

Steunt de anjer-actie. Helpt mede aan het Nationaal Geschenk!

Samenstelling bloemen-comité: Voorzitter: Harry Godschalk. Commissaris algemene zaken: Hr. H. Bongers. Penningmeesteresse: Mevr. I. Dankmeyer-Maduro. Verkoop cheques en bloemen: Mevr. R. Herweyer. Mevr. R. Goudeket, Mevr. C. Ghering, Mevr. W. Frohn. Propaganda/secretaresse Mevr. A. Broersma. Commissie kindermodeshow: Mevr. N. Forshaw, Mevr. C. Faerman. Commissie feestavond en collecte: leidster: Mevr. L. Sprockel.

Volleybal-feest op Brakkeput

Emmastad. — Zaterdagavond a.s. 17 September wordt de jaarlijkse feestavond van de Volleybal club „Asiento" gehouden. Het is de gewoonte geworden ieder jaar een gezellige avond te organiseren welke dan plaatsvindt in de grote zaal van de Sociëteit Asiento. Maar dit jaar heeft het actief bestuur van de Volleybal Club besloten er een knusse gezellige avond van te maken op Brakkeput.

De avond begint, aldus vernemen wij, met een cabaretrevue waarna er gelegenheid zal zijn om te dansen.

Intercontinental Hotels Corp. opent Miami-kantoor

Om hun klanten vlugger te kunnen helpen, zien reisbureau's en kantoren der vervoersmaatschappijen in de Verenigde Staten gaarne vertegenwoordigers van buitenlandse hotels in een grote stad in Amerika. Deze vertegenwoordigers, die geregeld met hun relaties in contact staan, verzorgen reserveringen en houden de reisbureau's verder geregeld op de hoogte met nieuws omtrent veranderingen en moderniseringen van de door hen vertegenwoordigde bedrijven.

Vanzelfsprekend pousseren zij ook de vertegenwoordigde hotels.

Voor zover ons bekend, is alleen het Hotel Avila op Curaçao vertegenwoordigd door een speciaal bureau op dit gebied, n.l. Utell Associates met kantoren in New York, Washington en Miami.

De Intercontinental Hotels Corporation, die het hotel „El Curaçao" ontwerpt en later ook de directie zal voeren, heeft een speciale afdeling die de werkzaamheden van een vertegenwoordiger voor haar huidige chain van 10 hotels uitvoert. Thans heeft de I.H.C. een bijkantoor in Miami geopend, met aan het hoofd de heer James C. Mills, die veel ervaring heeft op dit gebied en zeer goed bekend is bij de reisbureaux en de vervoersmaatschappijen in de Zuidelijke Staten. Hij draagt de titel van „regional salesmanager" en heeft zijn kantoor in het Roper Building te Miami.

IS ER IETS VAN U BIJ?

Willemstad. — De gevonden voorwerpen zijn:

1 Hele en 1 gebroken autocontactsleutel gen. U 329—I 609; 1 Zwarte portemonnaie met knipsluiting inh. 2 sleutels - 1 wasbriefje - en klein geldsbedrag; 1 Leesbril met licht gekleurd montuur; 1 Notitieboekje; 1 Boodschappentas inh. 3 pannen; 1 Wasbriefje "La Estrella"; 1 Koperen Doktersembleem voor auto; 1 Bruin lederen actetas inh. 1 beker - schaaltje en vork; 1 Plastic regenjas in etui; 1 Bruine portemonnaie met knipsluiting inh. klein geldsbedrag-beeldje, terug te bekomen bij Hr. JAS Trompstraat boven MENDELS Sodafountain, Handelskade.

Nadere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op kamer 5A op het hoofdbureau van politie.

Londen. — Een Britse straalbommenwerper van het type „Canberra" heeft op 29 Augustus een hoogte bereikt van 20.079 meter, een nieuw wereldrecord, aldus is door de „English Electric" bekend gemaakt.

Beschermd

Willemstad. — De Cayenne stern — sterna eurygnatha" is thans — naar wij uit een daartoe strekkend publicatieblad vernemen - tot de diersoorten gerekend, die voor land- of ooftbouw nuttig zijn. Op het verder voortbestaan van de Stern wordt derhalve prijs gesteld en is thans onder de beschermende vogels opgenomen.

Statianen komen later

Willemstad. — Van het Statenlid E. I. Lopez vernemen wij, dat de Statianen nà het bezoek van H.M. Koningin Juliana zullen komen. De heer Lopez deelde ons mede, dat het bezoek vermoedelijk in de eerste week van November a.s. tegemoet gezien kan worden. Zij zullen niet alleen Curaçao, maar ook Aruba met een bezoek vereren.

In druk verschenen

Willemstad. — In druk zijn verschenen de navolgende statuten: NV *Regucao* (comparanten J. Alvarez Correa en NV Maduro's Bank), *Beleggingsmaatschappij Labor NV. NV Beleggingsmaatschappij Pax, Beleggingsmaatschappij Minerva NV, Handel* en *Beleggingsmaatschappij Condor NV, NV La Antilliana* (comparanten E.C. Bartels Daal en J.J.K. Marent), *NV Cameco* (comparanten Maduro's Bank en J.A. Correa), *Yumuri*, ontspanningsvereniging alhier.

Rebus Prijsvraag

Willemstad. — Het algemeen secretariaat van het Prins Bernhard Fonds Nederlandse Antillen heeft van het Prins Bernhard Fonds in Nederland bericht ontvangen, dat in de rebusprijsvraag, waaraan ook op de eilanden der Nederlandse Antillen werd deelgenomen, een veertiental prijzen op deze eilanden vielen, en wel negen op Aruba en vijf op Curaçao.

De namen der winnaars zijn in alfabetische volgorde:

1. Rol. Boekhoudt te Aruba. 2. K. E. Bongers - Wildeborg te Aruba. 3. Filomena Croes te Aruba. 4. Maritsa Dammers te Aruba. 5. S. J. de Fristas te Aruba. 6. Lima Jarzagaray te Aruba. 7. Mevr. T. Lodder-Dijkstra, Curaçao. 8. Tonny de Man te Curaçao. 9. Alberto Paskel te Aruba. 10. Olinda Rasmijn A te Aruba. 11. Jan Regetering te Curaçao. 12. Heraclea Tromp te Aruba. 13. D.W. Vishnudatt te Curaçao. 14. L. Wies te Curaçao.

De prijzen, varierend van een schilderij, een aquarel of een lithografie tot een ontbijtset, een boek of een shawl, zijn reeds (per zeepost) aan de betrokkenen gezonden.

AGENDA

WEST-END:
Candita Vazquez, 19.00 en 21 uur.

ROXY:
„De gevangene van het vreemdelin-

CARIBE:
„Catharina de Inglatera", 20.00 uur.

REX:
„Kanyan Cross Roads", 20.00 uur.

ROYAL:
„Princess and Pirate", 20.00 uur.

SUFFISANTTHEATER:
„White Goddess", 20.00 uur.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM
17.00 Voor kinderen
17.15 Apéritief
17.30 Bekende zangers zingen
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.40 Nederlands commentaar
18.45 After dinner
19.00 Kinderprogramma
19.10 In onze studio:
19.30 Wat de handel U biedt
20.30 „Muziek voor U"
21.00 C.C.C. Kwartiertje
21.30 Light music
21.45 Opus in four four
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting

— De Loe van mevrouw O'Leary — die volgens het verhaal door het om schoppen van een stallantaarn de grote brand van Chicago van 1871 heeft veroorzaakt — zal een gedenkteken krijgen op de plaats, waar destijds haar stal heeft gestaan.

Op de Utrechtse jaarbeurs is o.a. te zien hoe de huisvrouw op een zeer gemakkelijke manier de was kan strijken. Deze electrische machine kan zittend bediend worden zonder dat er vermoeiende armbewegingen bij te pas komen. Zelfs overhemden kunnen met deze machine gestreken worden.

Jaarvergadering SHELL Vereniging had vlot verloop

Emmastad. — Gisteravond hield de Vereniging van Geëmployeerden van de Koninklijke/Shell haar jaarvergadering in de grote zaal van de Sociëteit Asiento te Emmastad. De vergadering had een zeer vlot verloop en was voor tien uur reeds afgelopen

Op de vergadering werd o.a. de uitslag bekendgemaakt van de op 29, 30 en 31 Augustus j.l. gehouden verkiezingen voor 'n nieuwe Voorzitter, Penningmeester en vijf nieuwe Bestuursleden alsmede een lid van de kascommissie. Er werden in totaal 5027 geldige stemmen uitgebracht, op 633 geldige stembiljetten. De volgende nieuwe bestuursleden werden gekozen (tussen haakjes het aantal stemmen) de heer M. Segaar (331), de heer Th. G. Boot (290), de heer M. C. H. de Haan (272) de heer G.J. Schottelndreier (254) en de heer D.P. van Eijten (245). Voor de Kascommissie werd gekozen, de heer P. Slagter met 390 stemmen.

Het Bestuur van de V.G.K.S. ziet er nu als volgt uit: Voorzitter, de heer Ir. P. C. Groenendijk, Penningmeester, de heer P. S. Jacobson en leden, de H.M. van Delden en H. G. Mulder heren L. A. J. Mostert, P. C. De Blieck, (deze vier leden zijn statutair aangebleven) en vervolgens de heren M. Segaar, Th. G. Boot, M. C. H. de Haan, G. J. Schottelndreier, en de heer D. P. van Eijten. De Kascommissie bestaat uit de heren W. H. Starink, L. E. C. Boogaard en P. Slagter.

Aan het eind van de vergadering werd op voorstel van 'n lid uit de vergadering de aftredende Voorzitter de heer P. de Visser, die gedurende de afgelopen zittingsperiode van de V.G.K.S. zoveel voor de vereniging heeft gedaan, gehuldigd en met algemene stemmen gekozen tot ere-lid van de vereniging.

Jaarverslag

Dezer dagen kregen wij in handen het jaarverslag van de vereniging van 1 Juli 1954 — 30 Juni 1955. Het jaarverslag is een keurig boekwerkje geworden van 34 pagina's zeer overzichtelijk in elkaar gezet. In het voorwoord aan de leden schrijft de secretaris, de heer I.J. Wassenburg dat het afgelopen verenigingsjaar voorspoedig is geweest. Op de gunstige gang van zaken werd rende het afgelopen jaar door het helaas een schaduw geworpen gedu- plotseling overlijden van twee trouwe medewerkers de heren L. C. ten Brummeler (Vertegenwoordiger in Nederland) en de heer M. Gautier, lid van de Kunstcommissie van de V.G.K.S.

De V.G.K.S. is nog steeds de grootste vereniging op de Nederlandse Antillen met een aantal van bijna 1700 betalende leden. De Vereniging werd opgericht op 19 Mei 1944.

Tal van faciliteiten worden door de V G K S de leden geboden, o.a. Stichting Onderlinge Ziekenhuisverzekering tijdens verlof voor leden en gezinsleden; diverse verzekeringen volgens speciale tarieven; hulp in de huishouding, rechtskundig advies, voorschotten in geval van financiele moeilijkheden; toegang tot lezingen, kunstuitvoeringen en dergelijke tegen gereduceerd tarief of gratis; deelname aan collectieve aankopen; verhuren van kinderfilms en projectors enz. enz.

De oprichting van een fonds voor gepensionneerde Locale Employe's van de C.P.I.M./C.S.M. is momenteel in studie. De voorbereidende werkzaamheden zijn in een dusdanig stadium gekomen dat het bestuur hoopt binnenkort meer gegevens bekend te maken, zulks afhankelijk van het resultaat der besprekingen welke noodzakelijkerwijze moeten worden gevoerd met belanghebbende instanties.

Al met al kan het Bestuur en de Leden van de Vereniging van Geemployeerden van de Koninklijke/Shell terugzien op een gunstig jaar. Wij wensen het nieuw bestuur veel succes toe in het komend verenigingsjaar.

Aanrijding nabij Maduro

Willemstad. — Op de weg naar Westpunt ter hoogte van een landweg leidende van Maduro, werd gisteren een 7-jarige jongetje genaamd F. door een personenauto aangereden. Het jongetje kreeg een diepe hoofdwond en zijn rechterdijbeen werd zwaar gekneusd. Door de ambulance van de V.A. werd hij naar het Sanatorium vervoerd en onder behandeling van dr. Van der Stadt gesteld. De toestand van F is vrij ernstig. De V.A. heeft de zaak in onderzoek.

Max Nauta schildert Churchill

De Nederlandse schilder Max Nauta, die in opdracht van een onbekende Maecenas werkt aan een olieverfportret van Sir Winston Churchill, dat eerlang een plaats zal krijgen in het gebouw van de Tweede Kamer, heeft deze voorstudie gemaakt van de Britse staatsman. Max Nauta heeft de tekening, die is gesigneerd door Sir Winston zelf, bestemd als geschenk aan H. K. H. Prinses Wilhelmina.

Wenen. — De Hongaarse regering heeft vandaag besloten haar strijdkrachten met 20.000 man in te krimpen, aldus heeft radio-Boedapest bekend gemaakt. De inkrimping zal op 21 December haar beslag krijgen.

— De Amerikaanse atoomdeskundige dr Austin Brues heeft te Kopenhagen verklaard, dat een grote dosis alcohol en het zo lang mogelijk inhouden van de adem een zekere bescherming bieden tegen atoomstraling.

VOORSTEL VAN WALTER LIPPMANN:

FORMOSA als protectoraat van de Verenigde Naties

Wat vindt Dulles ervan?

(Van onze New Yorkse correspondente)

De conferenties van Genève en de glimlach van de Russen hebben de aandacht voor het probleem-Formosa in de Amerikaanse pers sterk verminderd. Men hoort er nog maar weinig over, zelfs op de persconferenties van minister Dulles. Het is alsof beide partijen (Amerika en Rood China) stilzwijgend zijn overeengekomen een status quo te handhaven door er niet over te spreken, en men hoopt dat het probleem zich mettertijd vanzelf wel oplost. Tijd en veranderende omstandigheden hebben in de politiek van minister Dulles altijd een grotere rol gespeeld dan vaak wenselijk was. Het creatieve element in de politiek van de minister is niet groot, en zeker geringer dan de starheid, waardoor die politiek gekenmerkt wordt.

JOHN FOSTER DULLES

TSJANG KAI SJEK

Een negatieve politiek

Het was deze starheid, welke minister Dulles indertijd verhinderde in de gestelde voorwaarde van Tsjoe En-lai toe te stemmen, toen secretaris-generaal Hammarskjöld de toezegging gekregen had dat 11 vliegers vrijgelaten zouden worden als het State Department de familieleden verlof gaf de gevangenen te bezoeken. Die voorwaarde had Tsjoe nodig om zijn figuur te redden tegenover het volk. Maar minister Dulles meende geen duimbreed te moeten toegeven, en de vliegers werden eerst deze maand bevrijd. De voordelen van deze starheid zijn noch diplomatiek, noch politiek aanwijsbaar.

Het totstandkomen van de onderhandelingen tussen de Amerikaanse ambassadeur A. Johnson en de Chinese ambassadeur Wang Ping Nan geschiedde mede onder sterke druk van Nehroe's reizende diplomaat Krishna Menon, die de politieke wereld kond deed van een dreigende aanval op Quemoy en Matsu. De Russen bewerkten tegelijkertijd Peking om de rode regering van de voordelen van het onderhandelen te overtuigen. Maar nu Amerika in onderhandeling met Rood-China is getreden over het ruilen van Amerikaanse burgergevangenen tegen vrije Chinese studenten in Amerika, wil dat nog lang niet zeggen dat een van beide partijen onderhandelingen over Formosa overweegt. Minister Dulles heeft er steeds de nadruk op gelegd, dat Amerika geen verandering in de status van het eiland zal aanvaarden en de regering Eisenhower heeft altijd gezegd dat Formosa deel uitmaakt van de Amerikaanse strategische defensieve lijn. Peking blijft vasthouden aan de bevrijdingstheorie van Formosa al heeft het onlangs hieraan de woorden „met vreedzame middelen" toegevoegd.

Nu alle slechts een negatieve Formosapolitiek voert, bestaat de niet geringe kans dat de tijd zelf Amerika tot een compromis zal dwingen inzake Formosa. Het tijdselement werkt tegen Dulles en vóór Tsjoe-En-Lai. De troepen van Tsjang Kai Sjek worden ouder. En de vreemde slingerende politiek van Washington tegenover Tsjang Kai Sjek heeft een aantal leidende Kuomintang-figuren naar Peking doen overgaan, terwijl vele andere zo woedend op minister Dulles zijn, nu hij met China in Genève laat onderhandelen, dat ze dreigen zelf een verdrag met Mao Tse-Toeng af te sluiten. Het is op zijn minst interessant dat Krishna Menon zelfs de mogelijkheid heeft geuit, dat Peking Tsjang misschien voor enkele jaren een post als gouverneur van Formosa zou willen aanbieden om het figuur van alle partijen te redden...

Washington weigert echter onder de indruk te komen van dit alles. Doch welke politiek overweegt minister Dulles voor de tijd dat het met Tsjang Kai Sjek's macht — om welke reden ook — gedaan is? Want wat zou Washington's houding moeten zijn als het voor de situatie komt te staan om hetzij Formosa op te geven of het te bezetten?

Alles op Tsjang

Walter Lippmann schreef in dit verband: „Het is ons zwakke punt dat we in Formosa alles op Tsjang gezet hebben en dat Tsjang geen toekomst heeft." En verder: „De beste hoop voor bescherming van onze belangen in Formosa zou een plan zijn tot neutralisering en demilitairisering voor de duur van 10 jaar onder bescherming van de Verenigde Naties. Het wezenlijke belang van Formosa is dat het zich niet in vijandige handen bevindt, zoals de president in zijn boodschap van Januari nog verklaard heeft. Dat betekent niet in Amerikaanse handen.... of in Tsjang's handen. Onder het protectoraat van de V.N. zou Formosa in goede handen zijn. Bovendien zou een tienjarenplan voldoende tijd geven om te zien hoe de Chinese betrekkingen met de Sovjet-Unie zich zouden ontwikkelen."

Is die idee van Walter Lippmann een suggestie, die reeds elders overwogen wordt? Minister Dulles heeft niet omtrent zo'n idee laten verluiden. Misschien praat hij er liever niet over in verband met de nog steeds niet te onderschatten macht van de China-lobby. Toch zal de hele kwestie urgent worden, zodra in de wandelgangen van de V.N. dit jaar verhit gedebatteerd wordt over de toelating van Rood-China. Want men kan zich er op voorbereid houden dat daarover harde woorden gaan vallen. De regering-Eisenhower zal trachten nóg één jaar met behulp van het Latijns-Amerikaanse blok China uit de wereldorganisatie te houden: dit zal een directe terugslag op de kwestie-Formosa meebrengen. Daarom wordt hier met spanning gewacht of en welke politiek minister Dulles in de kwestie Formosa denkt te gaan voeren.

Voetbalwereldkampioenschappen in Chili?

Rio de Janeiro. — Chili heeft de steun gevraagd van Brazilië om het wereldkampioenschap voetbal 1962 in Chili te organiseren, eventueel in Santiago.

Derde Engelse Atoomproef

Londen. — Engeland zal in April volgend jaar de derde in een reeks atoomproeven nemen op de Monte Bello-eilanden ter hoogte van Australië. De vierde proef zal later in het jaar geschieden op een proefterrein, dat thans in de woestijn van Midden-Australië wordt ingericht, aldus heeft het ministerie van bevoorrading meegedeeld.

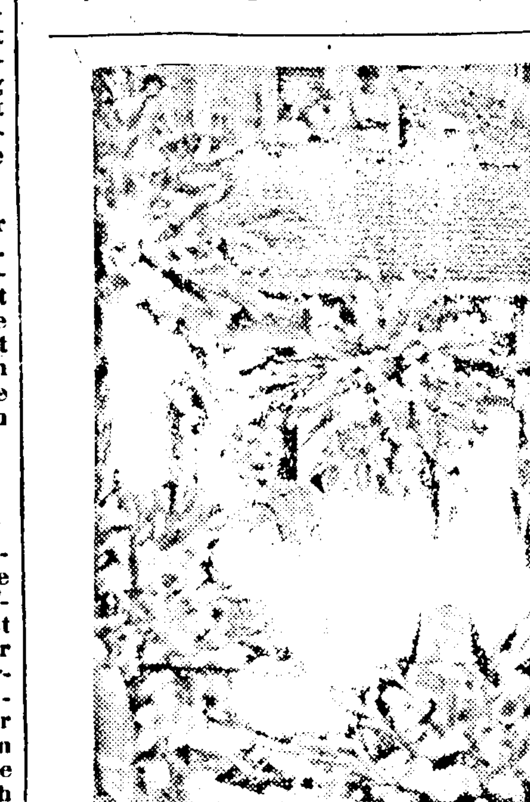
New York. — De bekende acteur Paul Muni is in een ziekenhuis opgenomen. Hij kan met zijn linkeroog niet meer zien. Het eerste onderzoek schijnt te wijzen op een gezwel.

De liefde van de maag

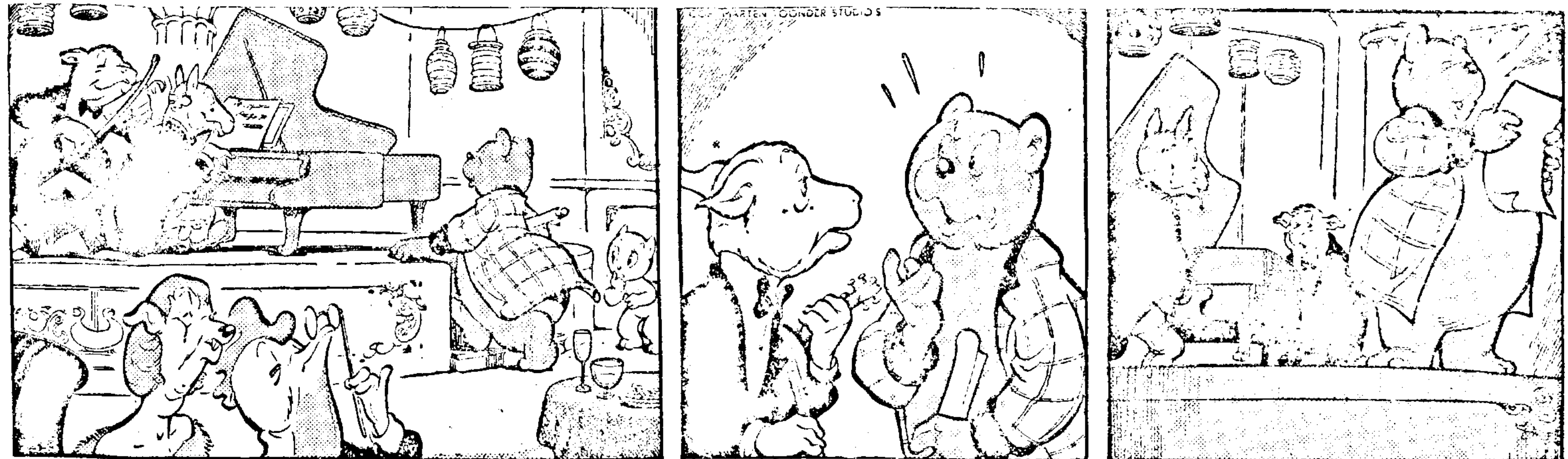
Amsterdam. — De tafelverzorging aan boord van de Nederlandse passagiersschepen geniet over de hele wereld een grote roep. De Stoomvaartmaatschappij „Nederland" heeft nog weer een verbetering aangebracht. Zij heeft namelijk aan een jonge kunstenaar (Herman Berserik uit Den Haag) opdracht gegeven om kleurige impressies te maken op de menukaarten, die op de eettafels aan boord van de „Oranje" zullen prijken. In een serie van zes stuks heeft deze kunstenaar impressies gegeven van binnenvaart- en vissershavens van typisch Nederlands uiterlijk.

Internationaal

Caen (Frankrijk). — In de haven arriveerde hier uit Turkije het in Canada gebouwde vrachtschip „Prado". Dit schip, varend onder Costaricaanse vlag heeft als kapitein een Rus. De eerste stuurman is een spanjaard, de marconist een Italiaan en de kok een Chinees. De voertaal aan boord van dit varende vreemdelingen-legioen is, net als in Noord-Afrika, een raar soort Frans.

TOM POES en de Doffe Doffer

2333 — Wat ook de zwakke kanten van heer Bommel mogen zijn, hij weet van doorzetten wanneer hij eenmaal iets in zijn hoofd heeft. Inplaats van dan ook rustig naar huis te gaan om betere tijden af te wachten schreed hij opnieuw de feestzaal binnen met een vastberaden trekje om de mond. Tom Poes volgde hem hoofdschuddend en met bange voorgevoelens. Maar hij wist, dat het geen zin zou hebben om de verbitterde heer nu tegen te houden.

„Dat gedicht moet zijn loop hebben", dacht Tom Poes. En zo was het. Want heer Ollie stapte nu op het podium af waar twee kundige musici doende waren een licht stemmingsmuziekje ten gehore te brengen.

„Een ogenblikje, goede lieden", sprak hij ernstig. „Wees zo goed om dat gefiedel een poosje te staken. Als jullie nu even die piano naar achteren schuiven komt er wat plaats voor mij vrij. Want dit is het moment, dat er een ernstige toon aangeslagen gaat worden, als jullie begrijpen wat ik bedoel".

De muziekanten dachten, dat dit de door de markies gehuurde humorist was, die een conférence kwam doen en daarom schoven ze zonder morren hun apparatuur terzijde.

„Geachte aanwezigen", sprak heer Bommel in de invallende stilte, die slechts door het gebonk van de vleugel verbroken werd, „op een avond als deze is het goed om een ogenblik de scherts te laten varen en even het hart te openen voor iets moois en verhevens. Daarom zal ik zo vrij zijn u een gedicht voor te dragen, dat ik gewijd heb aan freule Héloise. Het is getiteld: „Lentedraden" en luidt als volgt: Even kijken, waar is het begin? „Als wilgetakken... nee, een ogenblikje. Juist, ja. Het luidt als volgt: „Lentedraden — opgedragen aan freule Héloise Cantecler de Barneveldt door heer Olivier B. Bommel".

„Parbleu", mompelde de markies. „Affreus! Men draagt geen draden op".

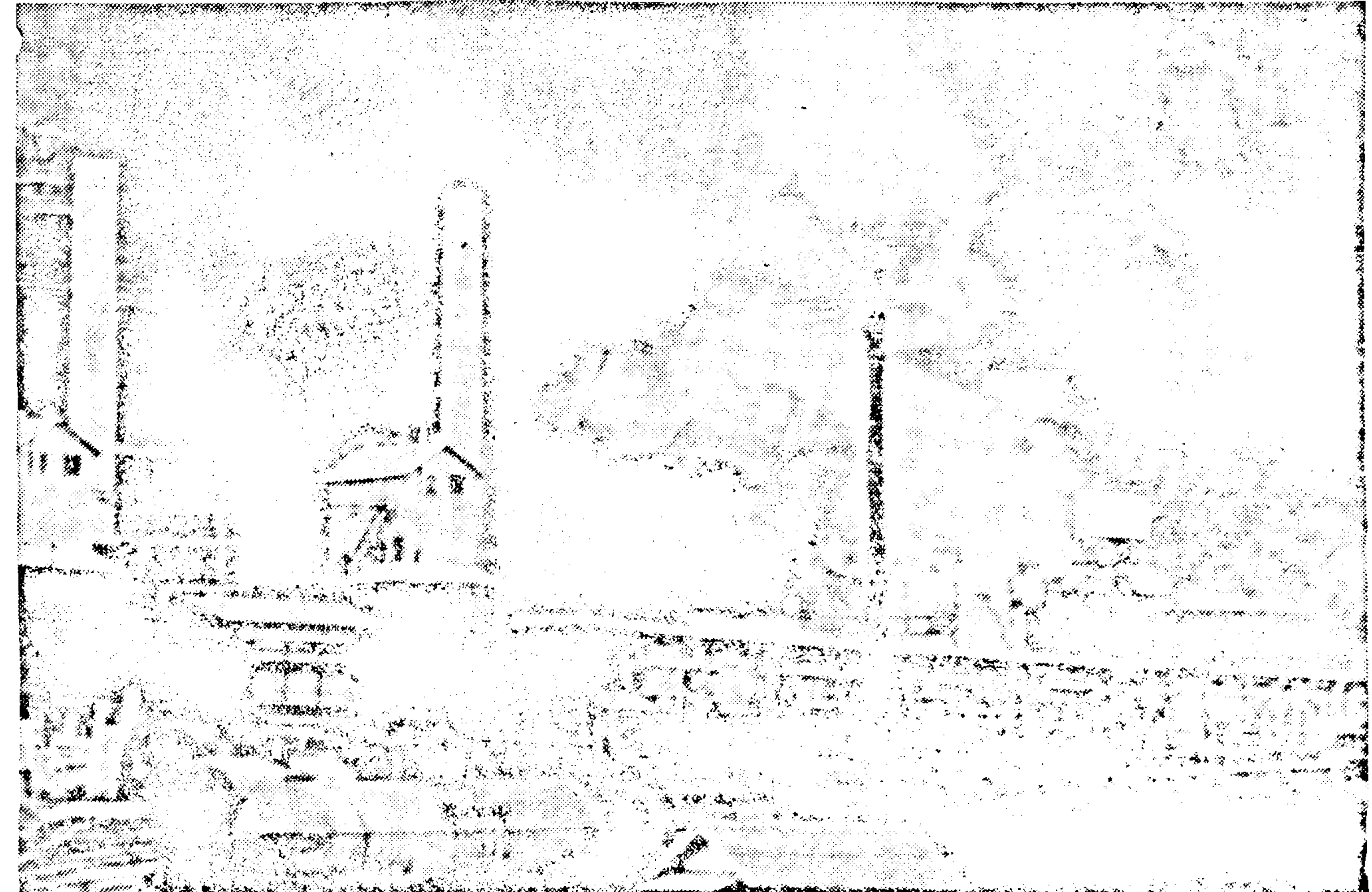
Nehroe veroordeelt demonstraties tegen Goa

New Delhi. — De premier van India Nehroe heeft een verklaring afgelegd, waarin hij zeide dat India geen enkel „oorlogszuchtige" maatregel zal nemen tegen de Portugese bezittingen in Goa. Hij voegde er aan toe dat er krachten aan het werk zijn, die een oplossing van het probleem dichter bij brengen. Nehroe legde deze verklaring af in de Indische Eerste Kamer.

Nehroe verklaarde verder in de Eerste Kamer van India dat India Goa niet zal „inpikken". Het is belangrijk dat de Portugese overheersing van Goa eindigt. Hij veroordeelde iedere demonstratie zowel van enkelingen als van groepen, ook als deze lijdelijke demonstraties zijn. Internationale en economische krachten zijn aan het werk om een oplossing van het probleem te bespoedigen.

Intussen merkte Nehroe op dat Pakistan niet duidelijk te kennen heeft gegeven bereid te zijn de declaratie tegen het kolonialisme, die aangenomen werd tijdens de conferentie van Bandoeng der Afrikaanse en Aziatische landen in April j.l. toe te passen.

Onder enorme publieke belangstelling trok het jaarlijkse bloemencorso van Aalsmeer naar het A'damse stadion, waar het vervolgens deel uitmaakte van het stadionspel „klank en kleur". Alle wagens stelden muziek voor van bekende componisten. Hier de schaatsenrijders (les Patineurs) van Emile Waldteufel.

Een enorme ontploffing vernietigde twee grote olietanks op een Amerikaanse olieraffinaderij in Indiana. Twee personen werden hierbij gedood, terwijl vele anderen zwaar gewond werden. De kracht van de ontploffing was zo groot, dat dertig km. verder nog ruiten sprongen.

„Pravda" beschuldigt

Geest van Genève in gevaar

Moskou. - Het officiële orgaan van de communistische partij der Sovjet-Unie, de „Pravda", heeft in een fel artikel „Amerikaanse reactionnaire kringen" er van beschuldigd te trachten de „geest van Genève teniet te doen" en het blad voegde hieraan toe, dat „zekere hooggeplaatste Amerikaanse functionarissen hierdoor blijkbaar beïnvloed worden".

Dit hoofdartikel van de „Pravda" werd door radio-Moskou uitgezonden.

Volgens het blad was vice-president Richard Nixon een van die functionarissen, die door reactionnaire kringen, „welke de wereldpolitiek opnieuw in het kanaal van de koude oorlog willen leiden", beïnvloed werd. De „Pravda" schreef, dat de rede, welke Nixon onlangs voor het congres van „Veteranen uit oorlogen met het buitenland" heeft gehouden, doordrenkt was van een onverdraagzame geest en overvloeide van aanvallen op de U.S.S.R. communistisch China en de Oost-Europese volksdemocratieën.

Nixon had in die rede gezegd, dat de Russische glimlachjes niets betekenden, wanneer zij niet werkelijk door harde feiten gevolgd werden. Hij somde vijf punten op, waaraan volgens hem de Sovjet-Unie moest voldoen, wilde zij bewijzen het werkelijk ernstig met haar nieuwe, vreedzamer politiek te menen. Een paar punten waren het loslaten van Oost-Duitsland door de S.U. en het „vrijlaten" van de Oost-Europese landen. Verder zei Nixon, dat de V.S. er nog lang niet aan dachten om hun leger in te krimpen, omdat de internationale dreiging nog lang niet opgeheven was.

„Duetscher Heimatbund"

Saarland. - De drie pro-Duitse partijen in het Saargebied - de Christen-Democraten, de Duitse sociaal-democraten en de democratische partij - hebben zich verenigd in de „Deutscher Heimatbund".

Deze bond heeft onmiddellijk zijn aanhangers opgewekt „het vaderland trouw te blijven in weerwil van alle invloeden van binnenuit of van buitenaf, de Duitse cultuur in het Saargebied te verdedigen, alle vervalsingen van de wil van het volk tegen te gaan, de Frans-Duitse verstandhouding te bevorderen in een geest van rechtvaardigheid door een rechtvaardige oplossing van de Saarkwestie en mede te werken aan de vereniging van Europa, berustend op de gelijke rechten van alle Europese volken."

Woordvoerders van de drie partijen hebben zich opnieuw uitgesproken tegen het Saarstatuut.

—. Bij het blussen van een brand in struikgewas nabij La Habra in Californië zijn dezer dagen vijf mannen levend verbrand en twaalf gewond.

Nederlands hockey-coach

REX NORRIS

Gedurende de eerste avondlijke uren, voor (na") de hockeywedstrijd Indië—Nederland, liep een Indiër bijzonder nerveus en opgewonden langs de krijtlijnen van het Olympisch Stadion. Een man van vijfenvijftig jaar, met een opmerkelijk athletische gestalte, veel jonger lijkend dan hij is. Het was Richard A. Norris, sinds Februari een vertrouwde figuur op de Nederlandse hockeyvelden. Want Rex Norris is de technische coach van het Nederlandse hockey-elftal. Hij heeft de taak op zich genomen, om het Nederlandse hockey-elftal voor te bereiden voor de Olympische Spelen van 1956 in Melbourne.

Rex Norris is, zo denkt men tijdens een eerste gesprek, een bescheiden en bedeesd man. Naderhand, na wat meer contacten, blijkt die indruk toch niet helemaal juist. Vol vuur en overtuiging spreekt hij van zijn werk in Nederland, van de resultaten, die hij al heeft weten te bereiken, omdat de Nederlandse hockeyers zo'n stel enthousiaste jonge kerels zijn, die er alles voor over hebben, om goed voor de dag te komen en die in Melbourne vooral van zich willen doen spreken. Dank zij de spirit van zijn pupillen en de sfeer, die er heerst in dit kleine vriendenkringetje heeft Rex Norris, zo vertelt hij, gelukkig gauw de heimwee naar zijn vaderland en de dierbaren, die hij er heeft achtergelaten kunnen overwinnen.

„Amsterdam was eigenlijk niet nieuw voor me", vertelt Nederlands bekwame oefenmeester. „Ik heb er gespeeld in 1928, tijdens de Olympische Spelen. Wij hebben toen gewonnen in het hockeytournooi". En Norris vertelt met trots van zijn sportieve kinderen. Van zijn oudste dochter, inmiddels getrouwd, die in 1953 in de Indische damesploeg heeft gespeeld en toen een Europese tournée heeft gemaakt. Van zijn zoon Ron die bij de Olympische Spelen in Helsinki, in 1952 dus, deel uitmaakte van de Indische boksploeg en van zijn jongste dochter, die candidate is voor het nationale hockeyteam. Trouwens, aan het Indische dameshockeyteam bewaart Rex Norris toch de beste herinneringen. Hij immers heeft een tijd de leiding van deze ploeg gehad en in die periode zijn sporen wel verdiend. In betrekkelijk korte tijd slaagde hij er in de ploeg naar tal van goede prestaties te leiden. Dat verwondert niemand overigens, gezien de huidige verrichtingen van Nederlands fonkelnieuwe hockeyteam.

Wat Nederland betreft? Rex Norris is niet helemaal tevreden. Hij begrijpt in de eerste plaats niet, waarom het nu niet mogelijk is om vaker met de ploeg te oefenen. Dat al de spelers een volledige dagtaak hebben en dus slechts in hun vrije tijd het hockeyspel kunnen beoefenen vindt hij, gemeten naar Indische maatstaven, eigenlijk een beetje vreemd. De tweede hobby van Norris in zijn taak als oefenmeester is spelen, veel spelen en al spelende de techniek oproepen en de fijne kneepjes van het spel leren beheersen. Ontevreden is Rex Norris natuurlijk ook niet. Integendeel. Enthousiast vertelt hij van de technische kwaliteiten van zijn ploeg. „Hebt u gezien, dat de boys Zondag zoveel tegenstand hebben kunnen bieden, omdat zij óók kunnen hockeyen? Weet u, het duurt nog een jaar voor we naar Melbourne gaan en in een jaar kunnen we heel wat bereiken". En zo doet zich dus de merkwaardige figuur voor dat een Indiër momenteel zijn uiterste best doet om elf Nederlanders zo ver te krijgen, dat zij het roemruchte team van Indië het vuur na aan de schenen kunnen leggen en.... wie weet, voor een verrassing zorgen. Want zelfs die mogelijkheid wil Rex Norris niet uitsluiten.

De man zonder hart

door

JEAN BROCARD

42)

Briand staarde als gehypnotiseerd naar de geweldige figuur in avondkleding. De hoed van de moordenaar raakte bijna de bovenzijde, terwijl de schouders onder de avondcape de gehele breedte in beslag namen. Van achter beschenen door het licht op de gang, leek het een demonische schaduw. In het knappe, mar vooral levenloze gelaat gloeiden een paar fosforiserende ogen, die dwars door Briand heen leken te zien.

Geen moment dacht Briand meer aan de drie anderen, die bij hem in het vertrek waren. Hij wilde schreeuwen. Iets doen om te ontkomen aan dat onmenselijk monster dat hem zo dadelijk, net als die andere slachtoffers, uit elkaar zou scheuren.

Maar hij leek wel gehypnotiseerd. Geen woord kwam over zijn lippen. Zijn handen lagen machteloos voor hem op het bureau. Hij was niet bij machte zijn vinger op het knopje van de electrische bel te brengen, waarvan zijn hand nauwelijks een decimeter verwijderd was.

Slechts enkele seconden bleef de monsterlijke figuur in de deuropening staan, dan kwam hij op Briand af. Plotseling begon hij ook te lachen. Een sinistere, waanzinnige lach, die de laatste twijfel wegvaagde.

Het was de meedogenloze moordenaar, die lachend zijn slachtoffers op onmenselijke wijze van het leven beroofde.

Met de geweldige handen dreigend uitgestrekt deed hij enkele passen.... dan raakte hij de draden, die over de vloer waren gespannen. Het grote lichaam geraakte uit evenwicht. Haastig wilde het monster de andere voet naar voren zetten om zich te herstellen. Ook de tweede voet raakte nu een draad en de kolos begon te wankelen.

Op dit moment scheen Fu, de kleine Chinees, te hebben gewacht. Met één sprong stond hij achter de wankele figuur en met een virtuoos gebaar sloeg hij hem een lus van fijn staaldraad over het hoofd. Een felle ruk van Jean en François, die beiden een eind van de draad in handen hielden, voltooide de val.

Met een zware dreun sloeg de Man Zonder Hart tegen de vloer. Het was ijselijk om aan te zien. Nog steeds klonk het lugubere lachten en de ledematen bewogen zich stuiptrekkend.

Nog een hevige ruk van François en Jean scheen het hoofd van de romp te scheiden en nu eerst verstomde het lachen.

De plotseling invallende stilte in de kamer werd verbroken door de stem van Jean, die uitriep: „Direct de kamer uit, Briand, als je leven je lief is en denk om de draden."

Door dit bevel herkreeg Briand de macht over zijn spieren en gehoorzamend aan Jean rende hij de kamer uit, er voor zorgend, dat hij niet over de draden viel, waarbij hij op de voet werd gevolgd door de drie anderen, met Jean als laatste. Deze trok de deur achter zich dicht en beduidde de anderen naar beneden te gaan. Ook de gasten en bedienden, die nieuwsgierig op het lawaai waren komen toelopen, schreeuwde hij nu toe zover mogelijk weg te gaan.

Nauwelijks waren ze beneden aan de trap, toen uit Briand's werkkamer een hevige explosie weerklonk, die de deur uit de hengsels sloeg en een wolk van kalk deed neerkomen op de samengedrongen mensen in de vestibule.

Enkele ogenblikken heerste er een ware paniek. Toen er verder evenwel niets gebeurde waren de gemoederen al spoedig weer wat bedaard. Maar tevergeefs zocht Briand naar de Man Zonder Wapens en diens vrienden. Een van de bedienden wist hem te vertellen, dat hij enige heren door de achterdeur het huis had zien verlaten!

Bijna een half uur al ijsbeerde inspecteur Chasseur door zijn werkkamertje in het Bureau der Sûreté. Het was niet groot, zodat zijn wandeling beperkt bleef tot vier passen heen en vier passen terug. Zozeer was hij in gedachten verdiept, dat hij niet eens merkte, dat de koffie, die hij had laten brengen, ijskoud was geworden.

Voor zijn geest speelden zich weer de gebeurtenissen van de laatste uren af. Het was gegaan zoals de Man zonder Wapens had voorspeld. Kort voor middernacht had hij het aangekondigde telefoontje gekregen en onmiddellijk zijn mannen de aangegeven plaatsen laten innemen. Slechts kort daarna was bij een der posten, waarbij hij gelukkig zelf aanwezig was, een donkere auto komen aanrijden. Toen de chauffeur van de wagen de politiemannen bemerkte, die de wagen wilde aanhouden, had er plotseling een spookachtig gelach geklonken zo luid en angstaanjagend, dat de politiemannen van ontzetting een ogenblik waren teruggedeinsd. Bijna was de auto nog ontkomen, wanneer Chasseur dat zelf niet had verhinderd, door zijn revolver leeg te schieten op de wagen, met het gevolg, dat een der banden werd geraakt en ook de enige inzittende werd getroffen. Met een hevige slag was de auto tegen de gevel van een huis aangereden. Wonder boven wonder leefde de man nog, toen zij hem uit de wrakstukken sleepten. Juist op tijd overigens, want direct daarop vloog de wagen in brand en hoewel de brandweer niet lang op zich liet wachten bleef er niets anders over dan wat zwartgeblakerde verwrongen stukken metaal. De man die in de auto had gezeten, had Chasseur de grootste verrassing van zijn leven bezorgd. Het was.... Rosmislovsky, de assistent van professor Blérot. De kleine mismaakte geleerde, die tegelijk met de professor spoorloos was verdwenen. Ondanks de kogel, die hem in het been had getroffen, had hij zich als een wild dier verzet tegen de politiemannen, die hem arresteerden. Slechts met veel moeite hadden zij hem in de overvalwagen gekregen. Hij was volslagen krankzinnig!

Brandend van nieuwsgierigheid was Chasseur in ijltempo naar het huis van Briand geraced waar hem een tweede verrassing wachtte. Hij liet Briand nauwelijks aan het woord komen en was met enkele sprongen de trap op en voor de deuropening van de vernielde werkkamer van Briand.

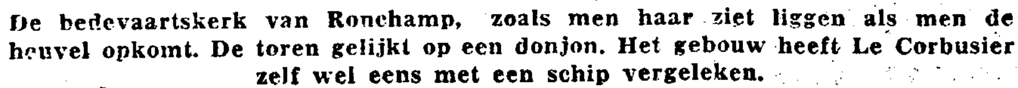
Verbijsterd aanschouwde **hij wat hij** daar zag. Alles wat er over was van de gevreesde moordenaar, die Parijs had geterroriseerd, waren enkele uiteengereten ledematen en..... een geweldige massa her en der verspreide radertjes, schroefjes en draden. De MAN ZONDER HART **was geen mens.... het was een robot!!!**

(Wordt vervolgd.)

Opzienbarende architectuur in e[en] eeuwenoud pelgrimsoord

Kapel van Le Corbusier trekt reeds duizenden bezoekers

De bedevaartskerk van Ronchamp, zoals men haar ziet liggen als men de heuvel opkomt. De toren gelijkt op een donjon. Het gebouw heeft Le Corbusier zelf wel eens met een schip vergeleken.

(Bijzondere correspondentie)

Wanneer men door het prachtige landschap van Oost-Frankrijk reist, gaande van Belfort naar Ronchamp, ontwaart men Oostelijk de plateaux en de golvende velden van Haute Saône, Westelijk ziet men de ronde toppen van de keten der Vogezen en als het licht helder is kan men in het Zuiden de plooien van de Jura en de toppen van de Alpen zich zien verheffen. Het is een heerlijk vredig land en de vergezichten hebben door de blauwe gloed van de grote wouden een heel bijzonder karakter. Al van verre ziet men op de top van een der hoogste heuvels, de Bourlémont geheten, een vreemd wit bouwsel. Men ziet een zware witte toren, die er als een donjon uitziet en een groot schuin aflopend dak. Het is verbonden met het landschap, zoals ruïnes van oude kastelen dat kunnen zijn met dit verschil, dat de heldere witte kleur van het bouwsel schittert in de zon. Het is een fascinerend wit, dat je aantrekt en je sneller doet voortgaan. De aarde wordt rood als de Sierra's in Spanje, zware eiken en heidestruiken, die men Bruyère noemt, omzomen de weg. Men komt in Ronchamp en ineens gonst het van de industrie. Er zijn steenkolenmijnen en fabrieken en de zware sneltreinen van de lijn Parijs-Bazel denderen langs. Straaljagers van het vliegveld Luxeuil schreeuwen door de lucht, de rust schijnt verdwenen. Wij gaan verder, een smalle snel-stijgende zijweg in, waar auto's in eerste versnelling voortzwoegen en op de top van de Bourlémont verrijst, als een wonderlijke plastische massa, de witte kapel van Le Corbusier, het nieuwe heiligdom van Notre Dame du Haut, een eeuwenoud genade-beeld, dat thans in een volkomen nieuwe omgeving geplaatst is.

Voor het eerst had ik de kapel gezien in maquette-vorm op een expositie de l'Art Sacré in het Musée de l'Art Moderne te Parijs. Toen trof mij reeds de fascinerende vormgeving. Reeds enige maanden is de bouw gereed: de kapel werd op 25 Juni ingezegend en trekt dagelijks honderden bezoekers. Op Zondagen staan er zelfs zeven- tot negenhonderd auto's geparkeerd op de velden rond de kapel. Dan wordt er elk uur een H. Mis gelezen. De grote dagen van de pelgrimage zijn 15 Aug. en 8 Sept. Er plegen op die dagen tienduizenden pelgrims bijeen te zijn op de heuveltop.

Bezoek uit Venezuela

Ook de belangstelling van vaklieden is bijzonder groot. Talloze architecten komen de wonderlijke kapel, die haar weerga niet vindt, bekijken. Nog dezer dagen waren er de professoren en studenten van de school voor Hogere Bouwkunst te Wenen en ook uit Venezuela zijn er bezoekers geweest.

Velen betreden de kapel met zeer gemengde gevoelens want er is niets terug te vinden van de principes van de kerkenbouw uit de historie, waarop men thans nog voortbouwt en die in onze tijd gebaseerd zijn op de oud-Christelijke basilica, gemengd met een hang naar de Romaanse stijl. Maar ieder eerlijk mens komt hier onder de indruk van de oorspronkelijkheid, de spiritualiteit en de geestelijke spanning, die in de architectuur gevangen zijn. Le Corbusier is zelf niet Katholiek. Zijn moeder was streng calvinistisch en hij heeft met zijn broer, Pierre Jeanneret, die zijn rechterhand is bij alle bouwwerken, een protestantse opvoeding gehad. Het was dus voor de clergé van Ronchamp een zeer gedurfde daad hem de opdracht te geven voor het bouwen van de kerk. Het is trouwens de eerste kerk, die Le Corbusier gebouwd heeft. De kanunniken Ledeur en Galloy, geadviseerd door de inspecteur der Schone Kunsten, de heer François Mathey (zoon van Ronchamp) en door de commissie „L'Art Sacré" hebben echter de moed gehad Le Corbusier, een der beroemdste architecten van deze tijd uit te nodigen een ontwerp voor de kapel te maken. De Aartsbisschop van Grenoble, mgr. Dubourge, die zeer veel deed voor de moderne kerkenbouw in zijn diocees (hij heeft de voleinding van het werk niet mee mogen maken) stimuleerde dadelijk het plan. Le Corbusier toog met enthousiasme aan het werk. Hij heeft drie jaar lang plannen gemaakt en steeds zijn studies door nieuwe vervangen. Men heeft achttien maanden aan de uitvoering van het project gewerkt, een project dat vele moeilijkheden met zich bracht omdat de bouwplaats zo geïsoleerd is gelegen. Zo heeft men alleen om het cement en het beton aan te maken anderhalf millioen liter water met tankwagens omhoog moeten brengen. Toch is de bouw naar verhouding niet bijzonder duur geweest. De kosten bedragen zestig millioen francs, dat is zeshonderd duizend gulden. Dit geld is overigens nog niet bijeen.

Het eeuwenoude mirakuleuze Mariabeeld van Notre Dame-du-Haut, dat thans in een volledig nieuwe omgeving geplaatst is.

Het pelgrimsoord „Notre Dame du Haut" moet in de eerste tijden van het Christendom gesticht zijn op de plaats waar vroeger heidense erediensten gehouden werden. Uit 1274 is een charter bekend, dat vele voorrechten verleent aan kruisridders, monniken en arbeidslieden, die de plaats bezochten. De oude kapel weerstond de honderdjarige oorlog en de invallen van de Zweden maar werd tijdens de Franse revolutie verwoest. In de negentiende eeuw werd zij opgebouwd en de grootste pelgrimstocht vond plaats in 1873 toen vele tienduizenden inwoners uit de Elzas en Lotharingen, juist ingelijfd bij Duitsland na de oorlog van Bismarck, in rouwklederen naar Ronchamp kwamen. In 1913 trof de bliksem de kerk en een groot deel werd verwoest. Men herbouwde het geheel in neo-Gothische stijl maar de jongste oorlog sprak een vonnis over het bedevaartsoord toen de bevrijdingslegers de Rijn naderden.

Zin voor pelgrimages weer ontwaakt

De behoudenden wilden de verwoeste kerk restaureren maar de leidinggevende geestelijken beseften, dat Ronchamp geenszins een lokaal klein pelgrimsoord behoefde te blijven in het zich industrialiserende deel van Oost-Frankrijk. De zin voor pelgrimages is weer ontwaakt bij de Scouts, de Katholieke Actie en de Pax Christi-beweging. Zij wilden een plaats, die geheel zou zijn aangepast aan de eisen van de moderne tijd, zij wilden hun tijd zelfs vooruit zijn.

In dit opzicht zijn zij geheel en al geslaagd. Le Corbusier heeft een ruimte geschapen, die geheel geconcipieerd is rond het offer der Christenheid. Zij leidt tot concentratie en devotie en heeft grote intimiteit. Het geheel is zeer gedurfd, wat technische constructie betreft, maar ook wat geestelijke achtergrond aangaat. Sommigen zullen dit resultaat van scheppingsdrang misschien calvinistisch noemen, want voor rijke versiering voor vele heiligenbeelden en decoratieve bijkomstigheden uit de oude kerken die het rijke Roomse leven kenmerken, is geen plaats. Het interieur is sober en de altaar-tafels zijn eenvoudige blokken steen. De ruimte is practisch rechthoekig, de vloer loopt af naar het priesterkoor, dat alleen door een enkele trede en de communiebank van het schip is afgescheiden. Het dak is golvend en steunt slechts op enkele betonnen dragende elementen en rust niet op de wanden. Er is zelfs een ruimte van ongeveer tien centimeter tussen het dak en de wanden, welke met gas is afgeschut. Hierdoor lijkt het alsof het dak zweeft. De zuidelijke wand is zeer dik, ongeveer een meter zelfs. Hierin bevinden zich de vensters, naar buiten taps toelopend, waardoor een zeer merkwaardig licht ontstaat. Het glas is direct in het beton gevat en door de architect zelf beschilderd. De grote deur in de Zuidelijke wand is gesierd met felkleurige emails, die eveneens door Le Corbusier ontworpen zijn. De grote toren is als een grote plastische massa gedacht, maar doet toch denken aaneen donjon. Eén wand van de toren is vol glas, waardoor gezeefd licht naar beneden valt op een der zij-altaren. De beide andere zijaltaren zijn geplaatst onder de kleinere torens, die de Noordelijke ingang flankeren. Een van de zijkapellen is scharlakenrood geschilderd, het bloedig offer van Christus symboliserend. Met de prachtige lichtval geeft dit een werkelijk verrassend effect. Een der zijwanden van het koor is diep paars gekleurd.

Altaar in de open lucht

Aan de buitenzijde van het koor schieten dak en zijwanden door. Ook daar zijn een altaar en preekstoel gebouwd om missen in de openlucht te kunnen celebreren op dagen, waarop de toevloed van pelgrims erg groot is. Boven het altaar bevindt zich een raam, waarvoor de miraculeuze Madonna is opgesteld. Het beeld is zowel van binnen als van buiten te zien. Men hoeft het bij plechtigheden buiten slechts om te draaien. De beton-constructie is uiteindelijk zeer dun, maar een achttal centimeters. De dikte van de muren is verkregen door natuursteen, welke bij de afbraak van de oude kerk vrij kwam. De wanden zijn met beton bekleed en hebben een zeer ruw oppervlak. Men heeft bij het opbrengen van deze laag gebruik gemaakt van een z.g. beton-kanon, waardoor de massa met kracht [...] wanden werd gespoten.

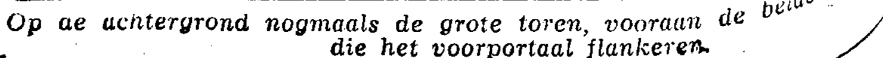
De geëmailleerde deur, die [...] sier zelf beschilderd heeft [...] lische voorstellingen. De [...] in twee vleugels door midd[...] spil open, waardoor de [...] altijd zichtbaar blijf[t].

Zo leeft in Ronchamp een oude Maria-devotie in een ni[...] Het is zeer verblijdend, dat [...] tijd met zijn eigen midde[...] eigen conceptie-vermogen [...] kerk wist te scheppen, die [...] grote menselijkheid, spirit[...] geestelijke concentratie. Gew[...] ders en aannemers uit het [...] de bouw verricht en zij [...] groot enthousiasme gewerkt [...] de mij Jean Chaux, de gard[...] kapel, die zelf ook heeft m[...]

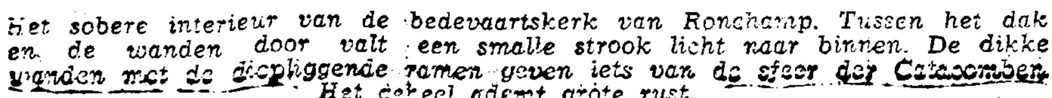
Als een opzichter

Hij woont in een oude keet [...] nieuwe kerk en schenkt er [...] monade. Hij vertelde mij, dat [...] busier bijna iedere veertien [...] kele dagen op de bouw [...] werkte mee alsof hij een gew[...] ter was. Hij kwam dikwijls [...] een glas drinken en had [...] allure van een der meest [...] bouwmeesters van de wereld [...] steden heeft gebouwd in [...] Zuid-Amerika en die opdracht[...] tot uit Tokio toe. Eigenhand[...] deze man „Vous êtes be[...] femmes, Ave Maria, Gratia [...] de glasramen als een eerlijk[...] nis, die uit alle delen van dit [...] bouwsel spreekt, als een niet[...] mystiek van onze twintigste [...] architecturale en geestelijke [...] geeft moed voor de toekomst [...] de moeilijkheden met het [...] de Congregatie der H. [...] Rome nog niet geheel [...] lost. De kerk is wel ingew[...] met de definitieve consecrat[...] nog enige tijd wachten omdat [...] vigen eerst moeten bewijzen [...] revolutionnaire kerk te kun[...] Nu moet men verwachten [...] risten niet verwachten dat [...] bidders zijn. Zij storten zich [...] tres of Amiëns door [...] gebed. Maar de grote schare [...] de nonnetjes, en de vele [...] wij op de Bourlémont in [...] ken zagen doen wel ver[...] de nieuwe ruimte die Le [...] schiep zeker niet dodend is [...] ligiositeit.

Op ae achtergrond nogmaals de grote toren, vooraan de beide klein[e] die het voorportaal flankeren.

Het sobere interieur van de bedevaartskerk van Ronchamp. Tussen het dak en de wanden door valt een smalle strook licht naar binnen. De dikke wanden met de diepliggende ramen geven iets van de sfeer der Catacomben. Het geheel ademt grote rust.

Indonesie gooit het roer om

Schiphol. — „Als in het verleden de indruk is gevestigd, dat ondanks de Indonesische zelfstandigheidspolitiek, de Indonesische houding jegens het Oosten vriendelijker is geweest dan jegens het Westen, dan dient deze indruk weggenomen te worden. De balans in de buitenlandse politiek dient in evenwicht te zijn", aldus verklaarde de vice-voorzitter van de Indonesische delegatie bij de Verenigde Naties, Abu Hanifah, op Schiphol vóór zijn vertrek naar New York.

Ten aanzien van de Nederlands-Indonesische betrekkingen deelde Hanifah mede, dat het zeer wel mogelijk te achten is, dat het verzoek van de Nederlandse regering om een Nederlandse advocaat de verdediging van Jungschlaeger te doen voeren, in Djakarta goed zal worden ontvangen, dat een soepeler houding van de Indonesische autoriteiten kan worden verwacht bij het toelaten van Nederlandse werkkrachten met inachtneming van de voorwaarden, dat aan de in elk land geldende normen van veiligheid voldaan zal worden en dat ook het economisch belang van Indonesië wordt gediend.

Hanifah liet onmiddellijk hierop volgen, dat een beter klimaat in de Nederlands-Indonesische verhoudingen niet alleen in deze kwesties, maar ook voor de oplossing van andere vraagstukken tussen beide landen noodzakelijk is. Als een van de maatregelen, waardoor Nederland een bijdrage zou kunnen leveren tot het scheppen van een beter klimaat, noemde Hanifah het beteugelen van de daden van Westerling en de anti-Indonesische organisaties in Nederland. Zo zou het in Indonesië ten zeerste op prijs worden gesteld, als de R.M.S.-beweging, die altijd weer ergernis opwekt bij het Indonesische volk, in Nederland niet de vrije hand zou worden gelaten. „Alle soorten irritaties moeten zoveel mogelijk vermeden worden", zo zeide hij.

De grens tussen Brazilie en Frans Guyana

Rio de Janeiro. — De grens tussen Brazilië en Frans Guyana zal binnenkort definitief worden vastgesteld door een Frans-Braziliaanse commissie. Sedert 1927 is met verschillende onderbrekingen over deze grens kwestie door beide landen onderhandeld.

Vers van de Pers

„P I A R"

door W. Brada O.P.

De onuitputtelijke auteur Pater Willibrordus Menno Brada heeft de laatste jaren veel moeite gedaan het terrein van de Antilliaanse geschiedenis ook te verkennen en zo grondig mogelijk te exploreren in de richting van Venezuela. In 1952 verscheen daarom zijn brochure „Simon Bolivar en wij", in 1954 „Brion" en nu ter completering van de driemanschap „Piar". Want deze laatste studie is niet een losstaande monografie. Wie de twee vorige niet gelezen heeft, kan dit boekje eenvoudig niet volgen. Wie ze wel gelezen heeft en de inhoud ervan niet helemaal vergeten, zal nog de moeite genoeg hebben om de stortvloed van gebeurtenissen in dit nieuwe boekje meester te blijven en er niet onder bedolven te raken. Want het nieuwe boekje heet wel PIAR, maar het handelt behalve over deze persoon ook over zijn tijd, zijn tijdgenoten, parallel lopende gebeurtenissen in andere streken van West-Indië, waarbij onze Nederlandse Antillen geen geringe rol spelen.

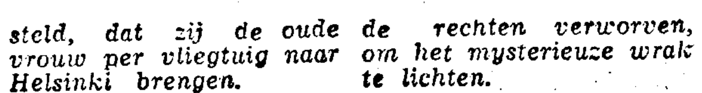
Toen ik enige bladzijden gelezen had, staarde ik een ogenblik nadenkend naar buiten: Waar heb ik zo iets al eens meer gezien? Neen, ik vergis me niet; het is **gezien** en niet **gelezen.** De inleidende hoofdstukken zijn de coulissen van het drama, geschilderd met een vaart en met een overvloed van détails, om zo volledig mogelijk te zijn, om ons geheel en al te verplaatsen in het land en in de tijd, waarin de handelingen spelen. Toen dacht ik aan de papieren omslag van „West Indië" door Carel Brensa, getekend door Jo Spier: alles tegelijk, alles wat in het boek voorkomt: Een vuurtoren, een geldkist, een piraat, een cactus, een zak met goud, een tros bananen, een gloeiende zon, een oud fort, een brigantijn, volbezeild, met de piratenvlag in top, twee cocospalmen, een Indiaan en twee gehelmde en geharnaste Spanjaarden, een landhuis, een oorlogsschip, plantageslaven, suikerriet, een dolk, een knoekhuisje, een vuurspuwende berg, een zak suiker. Kortom alle constituerende delen van een boek over West-Indië. Pater Brada verwerkt dit alles niet in tekeningen op de omslag, maar in een lawine van korte, snelle opmerkingen en aanduidingen.

Dit is de tweede maal, dat ik een biografie van Manuel Carel Piar lees. De eerste is nog steeds niet ter perse. Beide keren kon ik niet ontkomen aan het hoogst pijnlijke van dit levensdrama: de geschiedenis van een zeer verdienstelijk en bekwaam generaal met een weinig beschaafd aandoende onbeheerstheid bij zijn woedende scheldpartijen; en de razende jaloersheid van een overigens niet minder grote krijgsheld Brion, plus een in hoge mate achterdochtige vrijheidsheld Simón Bolivar. Men ontkomt niet aan de indruk, dat het proces tegen Piar helemaal niet steekhoudend is. Dit is geen procedure. In geen beschaafd land ter wereld veroordeelt men iemand binnen 24 uur ter dood, met onmiddellijke uitvoering van het vonnis, alleen omdat het hoofd van de Regering iemand een serie overigens moeilijk bewijsbare beschuldigingen naar het hoofd heeft geslingerd. Zo iets noemen we geen rechtspraak meer. Deze krijgsraad kwam slechts bijeen om een van te voren vastgesteld doodvonnis uit te spreken. Piar was waarachtig geen heilige, maar dit was te gek. Pater Brada schildert dit vreselijk drama in felle kleuren.

M. D. Latour O.P.

Tokio. — De dochtermaatschappij van de Standard, de Vacuum Oil, heeft bij een Japanse werf een tankschip besteld met een draagvermogen van 35.500 ton. De kosten belopen bijna vijf millioen dollar.

Tussen neus en lippen

Wereldrecord

Luigi Bochetto, een 42-jarige barbier uit New York, heeft dezer dagen beslag gelegd op de titel wereldkampioen scheren. Bochetto schoor zijn klant, een verslaggever van de New York Daily Mirror, in precies 17 seconden. De Daily Mirror had al enige tijd gezocht naar een barbier, die het wereldrecord van 20 seconden kon verbeteren. De bond van Amerikaanse barbiers en schoonheidsspecialisten heeft Bochette „benoemd" tot „wereldkampioen op het mes".

Echtscheiding....

De 37-jarige Gerda Schneider uit Weimar in Oost-Duitsland heeft in de Sovjet-Unie echtscheiding toegewezen gekregen nadat zij in een getuigenis verklaard had, dat haar echtgenoot naar westelijke radio-stations luisterde, rondvertelde wat hij in die uitzendingen gehoord had en weigerde om aan het openbare politieke leven in zijn stad deel te nemen. De echtgenoot werd door de Oost-Duitse staatsveiligheidsdienst gearresteerd. Zo zijn onze manieren....

Eindelijk

Nicolai Lewedinow, een Rus, die tijdens de tweede wereldoorlog uit het rode leger deserteerde en die thans Zweeds staatsburger is en als dokter in Stockholm is gevestigd, heeft zijn jarenlange pogingen zijn halfblinde 76-jarige moeder uit Rusland naar Stockholm te krijgen, met succes bekroond gezien. Hij heeft een telegram van zijn moeder ontvangen, waarin zij vertelt, dat zij toestemming heeft gekregen om het land te verlaten. Het Zweedse Rode Kruis heeft de Russen voorgesteld, dat zij de oude vrouw per vliegtuig naar Helsinki brengen.

Geheimzinnig vliegtuig

Het wrak van een geheimzinnig nazi-toestel, dat kort voor het einde van de tweede wereldoorlog in de Attersee stortte, is dezer dagen door een bekende duiker uit Wenen gelocaliseerd. De duiker stelde vast, dat het wrak op een diepte van 78 meter op de bodem van het meer rust. Het Messerschmidt-toestel stortte op 17 April 1945 neer. Er hebben sindsdien de wildste geruchten de ronde gedaan over de lading, welke het verongelukte vliegtuig aan boord gehad zou hebben. Volgens deze verhalen vervoerde het toestel geheime documenten van de nazi's en een grote hoeveelheid platina. Een Weense bergingsmaatschappij heeft de rechten verworven, om het mysterieuze wrak te lichten.

Alweer de eerste

Het is niet slechts een Rus geweest, die 22 jaar vóór de gebroeders Wright het eerste vliegtuig bouwde en daarmee vloog, maar het is ook een Rus geweest, die het eerste watervliegtuig ter wereld construeerde, aldus de bewering van een Russische „luchtvaarthistoricus". Volgens die historicus werd het eerste vliegtuig gebouwd door Alexander F. Mosjaiski, een kapitein ter zee van de Russische Keizerlijke Vloot. De kapitein leefde van 1825 tot 1890. Het eerste watervliegtuig ter wereld werd, aldus dezelfde historicus, in 1912 ontworpen door de bekende Russische constructeur van vliegtuigen en watervliegtuigen, Dmitri P. Grigorowitsj, die leefde van 1883 tot 1938.

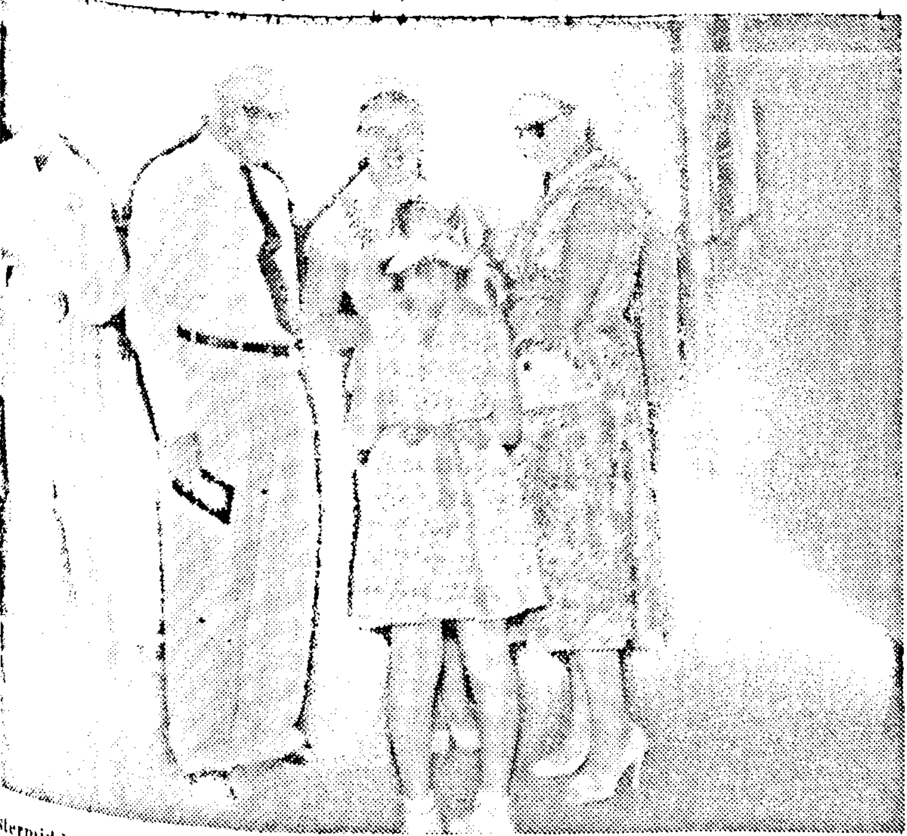
Een goed slaper

Lons-le-Saunier. — We kunnen van monsieur Marius, wonende in een dorp in de Franse Jura, desnoods alles zeggen en denken, maar in ieder geval niet, dat hij geen goede slaper zou zijn. Want stel U voor: monsieur Marius, kennelijk nogal vermoeid of mogelijk na een stevige dronk van de Franse wijn, wierp zich 's avonds laat zo maar op bed. Goed, hij voelde wel wat gekriebel, maar hij schreef dat toe — en kennelijk was hij daaraan een beetje gewend — an een aantal kleine beestjes, die we, met uw speciale permissie, maar vlootjes zullen noemen. Want dat klinkt in ieder geval wat vriendelijker dan vlooeien-zonder-meer. Monseigneur Marius sliep aldus — ondanks al het gekriebel — de slaap der vermoeide rechtvaardigen. Maar toen hij eindelijk in de ochtend opstond, keek hij toch wel even zijn nog wat slaperige ogen uit. Want in zijn bed ontdekte hij een hele bijenzwerm. En die bijtjes hadden hem enkele steken toegebracht, maar omdat monsieur Marius een rustige slaper is, had hij de diertjes verder niet in opschudding gebracht. Hij holde de deur uit om een ieder in kennis te stellen van zijn verrassende bevindingen. Zijn buurman hoorde zijn verhaal [...] het grootste genoegen aan. „Gelo[...]" zei deze buurman, „nu weet ik [...] mijn bijenzwerm gebleven is".

Orientatiebezoek Schout-bij-nacht-vlieger van Olm aan Ned. Antillen

's-Gravenhage. — De vlagofficier [...] de Marineluchtvaartdienst schout-[bij-]nacht-vlieger J.M. van Olm vlieg[t] [...] gen naar de Verenigde Staten [en] [...] Nederlandse Antillen voor een [...] tatie-reis, tijdens welke hij [...] kaanse deskundigen op het gebied [...] de maritieme luchtvaart zal bezoeken. Medio-October wordt hij in Ned[erland] terugverwacht.

Den Haag. — Het R.K. zieken[huis] Johannes Te Deo aan het Westein[de] Den Haag, heeft thans een nieuwe [op]leidingsschool voor verpleegsters [ge]kregen. Het pand kan maximaal [...] leerlingen bevatten. De opleiding [wordt] in huiselijke sfeer gehouden.

Gistermiddag kwam mevr. Goetze, na een langdurig verlof in Nederland, weer op ons eiland terug. Ter verwelkoming was een groot aantal collega's, kennissen en vrienden op het vliegveld aanwezig. Wij zagen er o.m. de Gezaghebber en vele ambtenaren. Op bovenstaande foto is mevr. Goetze in gesprek met mevr. Kwartsz en dochtertje.

Onoplettendheid

San Nicolaas. — In de Leliestraat te San Nicolaas botsten twee personenauto's tegen elkaar door de onoplettendheid van een der bestuurders. Een der inzittenden werd licht gewond, terwijl de materiële schade ƒ 1000,— bedroeg.

Kantelde

Oranjestad. — De bestuurder van een pickup kreeg op de brug over het Spaans Lagoen, aldus een verklaring van de bestuurder, een lekke band. Hij reed door om de pickup van de brug te krijgen, reed op de rand van de berm, welke afbrokkelde, waarop het motorrijtuig kantelde. Dit gebeurde om 3 uur 's nachts.

Bar is geen veilige slaapplaats

Oranjestad. — I.K. deed aangifte van vermissing van een geldzakje, inhoudende ƒ 47,—. Hij was in slaap gevallen in de Central Bar en toen hij wakker werd, was geldzakje met inhoud verdwenen.

Vermist, verdacht, gevonden

Oranjestad. — Zaterdag deed L.K. aangifte van diefstal van ƒ 500,—. Dit bedrag zou uit een lessenaar in zijn woning verdwenen zijn. Als verdacht van diefstal werd een 17-jarige jongen aangehouden, doch het verhoor leverde geen resultaat op. Bij een nader onderzoek bleek het, dat het bedrag op ƒ 25,— na achter de lade van de lessenaar was blijven steken. De ƒ 25,— zit misschien in een oude kous.

Druk weekeinde

Oranjestad. — Niet minder dan 18 maal moest de politie assistentie verlenen bij vechtpartijen, diefstallen, aanrijdingen, enz., gedurende het afgelopen weekeinde.

Diefstal met braak

San Nicolaas. — E.B. deed aangifte, dat in zijn woning te Juana Morte was ingebroken en op een tafel een portemonnaie was weggehaald, waar ƒ 30,— in zat. Men had zich toegang tot de woning verschaft door een jaloeziplankje weg te breken en daardoor de haak van de deur te lichten.

Gauwdief

San Nicolaas. — Een onbekend gebleven jongen heeft kans gezien uit het kasregister van Botica San Lucas een bedrag van ƒ 60,— te nemen, toen de winkeljuffrouw even een praatje aan het maken was achter de verkoopruimte. Hoewel een onderzoek onmiddellijk werd ingesteld, is dit zonder resultaat gebleven.

Wie kan dit verklaren?

Oranjestad. — In de afgelopen jaren zagen wij nog nimmer zoveel zwaluwen, die Aruba tot uitwijkplaat verkozen. Thans ziet men deze vogels, zoals gistermiddag, op sommige plaatsen met een paar honderd bij elkaar. Even opvallend is het enorm aantal kleine vliegjes, dat voorkeur schijnt te hebben voor oren, neus en ogen. Zijn de zwaluwen er, omdat er hier nu zoveel vliegjes zijn, of staat dit in verband met de komende weersgesteldreid in de Noordelijker streken Wie kan dit verklaren?

Rhoda's stem trok de aandacht

Oranjestad. — Niet alleen door een bekende zangpaedagoge werd Rhoda Frigerio's stem gewaardeerd, ook Jan Keizer, bekend concertzanger, eveneens zang-paedagoog en tevens hoofdleraar aan het Amsterdams Conservatorium, kreeg een veelbelovende indruk bij een auditie. Hij verklaarde dat het stemmateriaal zeer mooi is (sopraan, vermoedelijk zelfs coloratuursopraan) en dat zij een zeer muzikale aanleg heeft

Steekpartij

Sta Cruz. — Te Macuarina werd assistentie verzocht, waar bleek, dat de 19-jarige J.R. door C.K. met een groot zakmes in de rug was gestoken. Dr Tromp verleende de eerste hulp en het slachtoffer werd daarop naar het Lago-hospitaal vervoerd.

— De bekende Amerikaanse evangelist Billy Graham, die pas is teruggekeerd van een predikingsveldtocht door Europese landen, heeft verklaard, dat de wereld thans getuige is van het „begin van het einde van het

---

— Het Philharmonisch Orkest van New York is o.l.v. Dimitri Mitropoulos met twee speciale vliegtuigen uit New York vertrokken voor een concertreis langs vijftien Europese steden. Het is de tweede Europese tourneee van dit orkest. De eerste werd in 1930 gemaakt.

— De 43-jarige James O'Reilly uit Brighton, die indertijd wegens diefstal van een klok tot een boete werd veroordeeld, heeft thans bekend, dat hij de bewuste klok nog eens heeft gestolen teneinde de boete voor de eerste keer te kunnen betalen.

— Het Britse ministerie van luchtvaart heeft bekend gemaakt, dat, om de Britse eilanden een „vliegende reddingsdienst" met helicopters zal worden ingesteld. De dienst is in hoofdzaak bestemd voor militaire piloten, die te water mochten geraken.

Nieuwe aandelen emissie van Philips

Willemstad. — Van de **Hollandsche** Bank-Unie N.V., alhier, vernemen wij, dat de N.V. Philips Gloeilampen Fabrieken haar kapitaal zal verhogen door middel van een uitgifte van aandelen ten bedrage van 178.727.000 gulden.

De inschrijving à pari wordt uitsluitend opengesteld voor houders van de thans uitstaande gewone en preferente aandelen in de verhouding van nominaal ƒ 1000,— nieuw aandeel op nominaal ƒ 2000,— oude aandelen respectievelijk nominaal ƒ 6000,— oude preferente aandelen.

De handel in claims begint 20 September as., terwijl de inschrijving besluit op 10 October as. en de betaaldag is vastgesteld op 25 October as.

NIEUWS IN HET KORT

—. Een vrachtauto met kinderen uit Parijs, die hun vacantie in Noord-Oost-Frankrijk doorbrachten, is nabij Fresnay in het departement Haute Marne in een ravijn gereden, waarbij drie kinderen om het leven kwamen en 24 meer of minder ernstig werden gewond.

Brisbane. — In de gevangenis van Brisbane is met behulp van een groot politiemacht een man gevat, die ingebroken had, een dag na zijn vrijlating. Men neemt aan, dat hij vroegere medegevangenen wilde helpen ontsnappen. Hij had telefoon- en licht-leidingen doorgesneden. Bij zijn arrestatie ontstond een kort vuurgevecht.

— De Britse minister van Marine Lord Mountbatten, heeft een speciale commissie in het leven geroepen om de vloot „te stroomlijnen en een nieuw aanzien te geven".

Ironie aan Russisch banket ter ere van Adenauer

„Over vandaag valt tenminste niets verkeerds te zeggen!"

Moskou. — In ironische toespelingen op een overigens luisterrijk banket bleken gisteravond de belangrijkste hinderpalen van de conferentie van Moskou. De conferentie is vastgelopen op de Duitse weigering om het Russische aanbod te accepteren van volledige diplomatieke betrekkingen in de normale zin van het woord. Wel heeft kanselier Adenauer aangeboden een uitwisseling van regeringsdelegaties, dus geen diplomatieke missies, maar de Russen weigerden dit botweg en verklaarden niets minder dan volledige diplomatieke betrekkingen te willen aanvaarden

Tijdens het banket, waar lange tafels voor wodka, kaviaar, champagne en vele soorten wijn bijeengebracht waren zeide premier Boelganin o.a. "Ik stel voor een glas te heffen op de vestiging van normale diplomatieke betrekking tussen de West Duitse Federale Republiek en de Sovjet Unie". En hij voegde er aan toe: "Een positieve beslissing hierover is van grote betekenis voor de oplossing van de vraagstukken die voor ons beiden van belang zijn".

Kanselier Adenauer antwoordde hierop: "Ik drink op de goede en vriendschappelijke betrekkingen, niet slechts op diplomatiek nieveau, omdat diplomaten niet altijd de beste vrienden zijn".

Adenauer zeide nog dat tijdens de besprekingen Chroestsjev nooit zijn gedachten onder stoelen of banken heeft gestoken en dat beide partijen openhartig hadden gesproken, waarop Chroetstjev interrumpeerde met de opmerking: "En daar was goede reden voor".

"Over vandaag valt er tenminste niets verkeerds te zeggen" zo zeide de partij secretaris op een ander ogenblik.

Tussen dit over en weer kaatsen van ironische opmerkingen werden ook nog "zaken" gedaan. Kanselier Adenauer stelde Boelganin voor vandaag — Dinsdag — samen met von Brentano, Chroestjev en Molotov alleen bijeen te komen. Dit was een uiterste poging om nog iets van de conferentie te redden.

De slotzitting van de conferentie is namelijk reeds hedenmiddag.

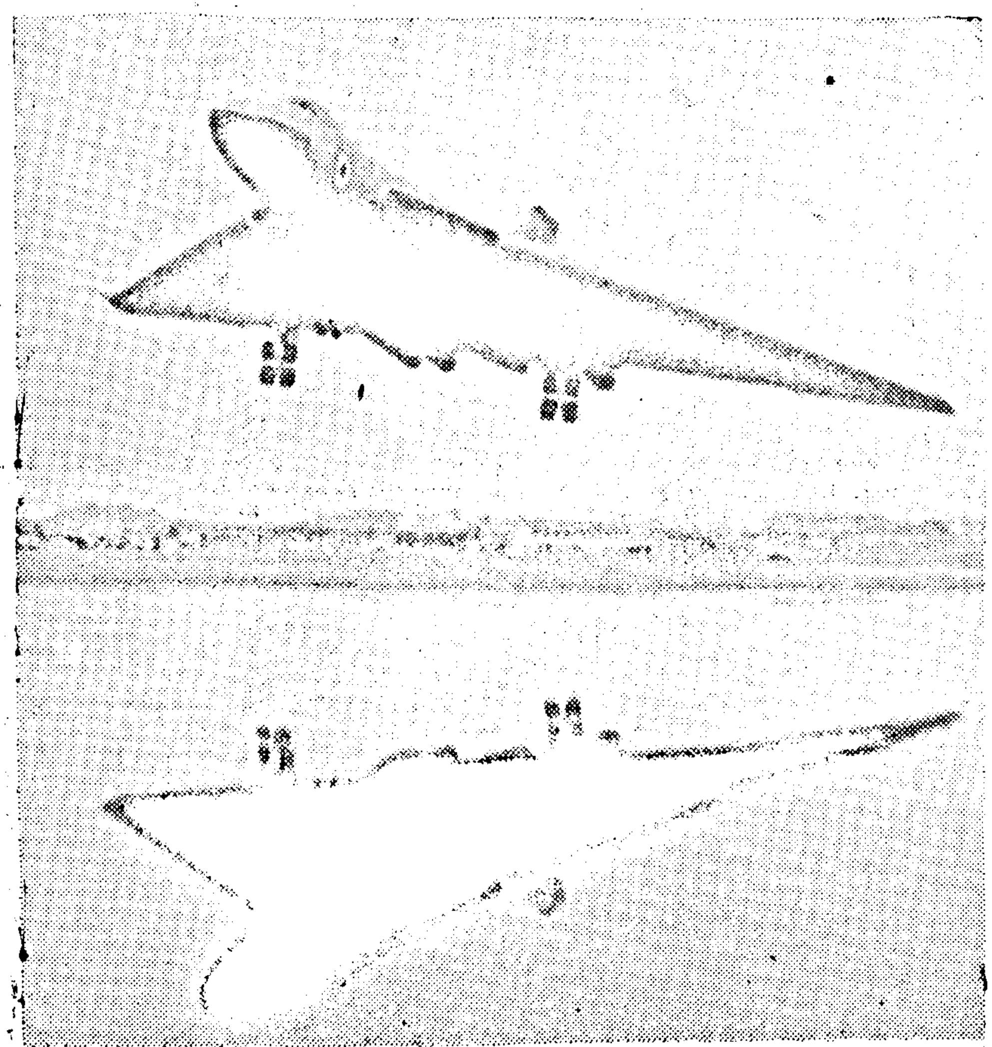
— In tegenwoordigheid van 20.000 toeristen hebben de 15.000 burgers van San Marino dezer dagen het 1655-jarig bestaan van hun land gevierd, dat met zijn oppervlakte van 100 km2 de oudste en kleinste souvereine republiek ter wereld is.

—. In Hamburg zijn dezer dagen uit de bij Polen gevoegde gebieden Opper Silezië, Oost-Pruisen en Danzig, 5 Duitsers aangekomen. Sedert midden December van het vorige jaar zijn vijf transporten met in totaal 423 mannen vrouwen en kinderen door bemiddeling van het Westduitse en het Poolse Rode Kruis uit Polen naar West-Duitsland gereisd.

Londen. — De Britse regering heeft de rentevoet voor leningen aan gemeenten verhoogd als een nieuwe maatregel tegen de bestrijding van de inflatie en ter verscherping van de credietbeperking.

New Delhi. — In India heeft zich voor het eerst sinds jaren een weduwe op de brandstapel van haar man geworpen, hiermede een oude gewoonte van „vrijwillige weduwenverbranding" volgend. Deze gewoonte was reeds lang verboden. De politie heeft elf personen gearresteerd, die ervan verdacht worden de weduwe tot haar daad aangezet, zo niet gedwongen te hebben.

Goa. — Een Portugees militair gerechtshof heeft 9 in Goa woonachtige Indiërs veroordeeld, die op 25 Januari waren gearresteerd op beschuldiging te hebben deelgenomen aan een samenzwering tegen de veiligheid van het gebied. Twee kregen een jaar gevangenisstraf en de anderen werden veroordeeld tot gevangenisstraffen variërend van acht tot twaalf jaar.

Een Engelse Canberra bommenwerper heeft met een vlucht van pl. min. 20 km boven het aardoppervlak het wereld-hoogterecord gebroken. De piloot van het vliegtuig was de wing commander Walter Frame Gibb, een testpiloot van de Bristol Aeroplane Company. Het toestel is van hetzelfde type waarmede de vlucht van Londen naar New York v.v. werd gemaakt op één dag. Om het gewicht van dit straalvliegtuig tot een minimum te beperken werd er zonder de gebruikelijke waarnemer gevlogen. Het was uitgerust met twee straalmotoren van geheime constructie. Wing commander Gibb heeft met deze vlucht zijn eigen hoogterecord, dat hij in Mei 1953 met hetzelfde toestel vestigde, gebroken.

Surinamers boksen in Nederland

Amsterdam. — Tijdens internationale wedstrijden in Amsterdam won de zwaargewicht Edgar Boy uit Suriname, die nog niet tot de hoogste klasse van de amateurs behoort, maar daar wel spoedig zal belanden, overtuigend van de mijnwerker Van Damme uit Kerkrade op punten. Boy was een volle drie ronden de meerdere van de Limburger en in de tweede en derde ronde ging deze voor negen tellen op hoeken van de Surinamer neer. In de derde ronde werd hij zelfs door de gong gered van een k.o.-nederlaag.

De weltergewicht-bokser Theo Baars won op punten van de Duitser Brand in een partij over zes ronden.

De Surinaamse bokser Kid Belfor verloor op punten van de Fransman Sigi Jarych in een partij over zes ronden, die algemeen als de beste partij van de avond werd aangeschreven. De Fransman was een klasse beter dan Belfor en gaf hem geen kans voor de aanval door zelf steeds in het offensief te blijven. De Fransman had flitsende rechtsen en linksen, terwijl de Surinamer de slippende en wijkende tegenstander steeds weer miste. Voor Belfor, die behoorlijk bokste is het teleurstellend weer een veel sterkere tegenstander te moeten bevechten in een Nederlandse ring. De eerste maal was het kort na zijn aankomst in Nederland tegen de kleurling bokser uit Trinidad Boswell St Louis.

De puntenoverwinning van Theo Baars, ook een Surinamer, tegen de Duitser Alois Brand, was iets te veel voor de eerste. Baars toonde zich wel het meest actief, maar was niet een goede bokser en zeker niet de beste van de twee. De geroutineerde Brand liet de aanvallen van Baars doodlopen op een hardnekkige verdediging om dan naar het lichaam van Baars gevaarlijk door te komen.

Amsterdam. — Blijkens een door het bureau van statistiek der gemeente Amsterdam gedane mededeling bedraagt het aantal verkeersongevallen over de maand Juli 1955 1.540, dat wil zeggen 8,6% meer dan in de overeenkomstige maand van 1954, toen dit aantal 1.418 bedroeg.

526 personen werden in de maand Juli 1955 meer of minder ernstig gewond, dat wil zeggen 182 werden inderdaad ernstig gewond of gedood. In de maand Juli 1954 bedroeg dit aantal 108.

Eigen producten niet geëerd

VENEZOLANEN prefereren buitenlandse artikelen

Caracas. — In een artikel in een van de dagbladen van Caracas, werd geprotesteerd tegen de „bovenmatige voorkeur" der Venezolanen en in Venezuela levende buitenlanders voor geïmporteerde goederen boven het in het land zelf vervaardigde product. Was het vroeger al zo, dat „Hecho en Venezuela" geen waarborg kon zijn voor de kwaliteit van een product, nu kan men toch wel gerust zeggen, dat heel veel in het land zelf vervaardigde goederen goed met de geïmporteerde kunnen concurreren wat de kwaliteit betreft.

Venezuela's industrie is nog jong

Indien men op de prijzen let — vooral bij textiel — dan vraagt men zich af, hoe de (vooral uit de V.S.) geimporteerde textielwaren zo veel beter aftrek vinden dan het nationale product. De invoerrechten op textiel zijn namelijk van dien aard, dat het geïmporteerde twee- of dri maal zo duur komt als het in Venezuela vervaardigde. Hoewel de maatregelen der douane op het gebied van textiel drastisch genoemd kunnen worden, heeft dit toch de neiging het geimporteerde te prefereren boven het nationale product weinig kunnen beinvloeden. De schrijver van het genoemde artikel wijst een duidelijk beeld, dat Venezuela zich geen zorgen behoeft te maken zolang dezelfde toestand aanhoudt.

Jaar	Waarde Import	Waarde Export
1950	2.000.000.000 Bs	3.892.000.000 Bs
1951	2.282.000.000	4.534.000.000
1952	2.536.000.000	4.858.000.000
1953	2.741.000.000	4.842.000.000
1954	2.856.000.000	5.683.000.000

Wij zien, dat de verhouding import-export in 1950 al zeer gunstig was. In de loop der laatste jaren heeft de verhouding zich nog ten gunste ontwikkeld... erop, dat Venezuela in theorie wel gemakkelijk over de voor de aankoop in het buitenland noodzakelijke deviezen kan beschikken, als men de im- en exportcijfers van het land bekijkt. Maar tegelijk zegt hij ook, dat het beeld van de handelsbalans, die er zeer benijdenswaardig uitziet (meer dan 98% der Venezolaanse export bestaat uit olie of olieproducten; verder wat koffie en cacao), niet de ware toestand weergeeft, omdat in werkelijkheid de waarde, zoals deze op de scheepscognossementen aangegeven staat, niet als geheel de economie van het land ten goede komt. Tenminste niet wat de olie en olieproducten aangaat, die het land verlaten.. Er mag iets van waarheid in steken; als men echter de cijfers bekijkt, krijgt men houding zich nog ten gunste ontwikkeld. Al is de verbetering niet groot. (De daling in de export in 1953 is te wijten aan de opzettelijke productieverlaging van de olie gedurende de zomermaanden van dat jaar toen er na de beeindiging der vijandelijkheden in Korea plotseling een overschot aan olie op de wereldmarkt was en de Verenigde Staten minder Venezolaanse olie afnamen.) Het beeld van Venezuela's handelsbalans is evenwel fenomenaal te noemen. De tendentie om het nationale product te prefereren boven het geimporteerde mag misschien wel gezond lijken, men moet echter niet vergeten, dat er ook met andere factoren, zoals bijvoorbeeld de kwaliteit van het product, rekening gehouden met worden.

Venezuela's eigen industrie is nog jong. Protectie-maatregelen zoals deze in andere Zuidamerikaanse landen worden toegepast, zijn op de duur toch niet bevorderlijk voor de nationale economie. Venezuela zal vooral in het oog moeten houden, dat er op het ogenblik nog steeds een overschot aan olie in de wereld is en dat de olie elders (bijvoorbeeld in het Midden-Oosten) goedkoper is. De restrictie-bedreigingen der Verenigde Staten gedurende het laatste jaar hebben dit beeld maar al te duidelijk geillustreerd. Niet dat daar nu zo vlug iets van zal komen. Venezuela behoort tot de heel goede klanten van de Verenigde Staten. Verder zijn er ook niet-economische redenen, die de V.S. hun olie uit dit Zuidamerikaanse land doen importeren.

—. Een vierjarige ooi in Nieuw Zeeland heeft dezer dagen vijf lammeren geworpen, aldus wordt uit Auckland vernomen.

In Santiago (Chili) is een staking uitgebroken onder de transportarbeiders. De politie maakt gebruik van geweerkolven, om de studenten uiteen te drijven, die protesteren tegen de verhoging van het transporttarief, van 30 tot 100 procent.

Staten vergaderden tot 4 uur

Gedeputeerden op Bovenwindse eilanden gaan meer toucheren

(Vervolg van pag. 1)

Tijdens deze vergadering kunnen echter moeilijk wijzigingen worden aangebracht. De regering zal echter op korte termijn deze wijzigingen per nieuwe landsverordening regelen. Het ontwerp werd daarna in zijn geheel overgenomen.

Ook de ontwerp-landsverordening ter uitvoering van art. 86 der Eilandenregeling werd zonder discussie of hoofdelijke stemming aangenomen.

Landsloterij

Een kort debat ontspon zich naar aanleiding van de ontwerp-begroting der Landsloterij voor 1955.

De heer Römer wilde een verscherpt toezicht op de buitenlandse loterijen. Minister v.d. Meer gaf toe, dat het toezicht nog niet veel verscherpt was. Minister Beaujon las vervolgens enkele wijzigingen in het ontwerp voor. Hij stelde voor ƒ 1100.— meer voor personeelskosten uit te trekken, de raming van de verdeling der opbrengst met ƒ 5600,— te verhogen, de nader te verdelen opbrengst met ƒ 6700.— te verminderen, de lijst van verenigingen aan te vullen met de Ver. Wijkverpleging Curaçao voor twee aandelen, en het totaal van de toe te kennen aandelen te bepalen op 95 1 8%.

De heer Debrot zeide, dat er nog heel wat halfdode verenigingen met veel kapitaal zijn, die toch aandelen ontvangen. Nu het accountantsrapport verschenen is, kan er een zuivering plaats vinden.

Minister Beaujon antwoordde, dat de Raad van Toezicht deze aangelegenheid in studie heeft. Eerst moet het rapport afgewacht worden. Daarna kan eventueel tot de instelling van een commissie worden overgegaan. De vraag van de heer Voges of de instellingen, die geen prijs meer op een uitkering stellen, daarvoor een reden hebben opgegeven, beantwoordde minister Beaujon ontkennend.

Het ontwerp werd hierna aangenomen.

Overdracht

Op de vraag van de heer Dip naar aanleiding van de ontwerp-landsverordening ter uitvoering van de overgangsbepaling V der Eilandenregeling (overdracht sociale en economische zaken) antwoordde minister v.d. Meer, dat de regering geen uitvoerende bevoegdheden aan de eilandsbesturen zal toekennen.

Een amendement-Braam strekkende de inwerkingtreding van de landsverordening voor wat betreft Bonaire en de Bovenwinden bij apart landsbesluit te regelen, vormde hierna het onderwerp der discussies.

Minister v.d. Meer zeide, dat de regering het amendement overneemt.

De heer Gomez vond het echter niet duidelijk. Hoe is het immers te rijmen, dat de Staten aan de Regering een andere datum van overdracht vragen als de Regering heeft gekozen? En het is ook moeilijk om bevoegdheden, die werkelijk van de eilanden zijn, niet over te dragen. De eilanden moeten die bevoegdheden zo spoedig mogelijk krijgen.

De heer Braam legde uit, dat zijn amendement niet beoogt de eilandenregeling aan te tasten. Het gaat er om, dat de centrale regering eerst weet, of het eiland voor de overdracht gereed is.

De heer Debrot zeide, dat de Eilandenregeling voor de Bovenwinden op een mislukking is uitgelopen. En omdat de heer Lopes het amendement mede heeft ondertekend, zal hij het steunen.

De heer v.d. Hoeven meende, dat de heer Gerharts, die eveneens tot de ondertekenaars van het amendement behoort, blijkbaar dezelfde opvatting huldigt als zijn politieke tegenstrever, de heer Abraham, namelijk dat men niet te veel in handen van het Eilandbestuur moet leggen. Hij zag het amendement als een begin van verzet tegen de Eilandenregeling. Het is eigenlijk te tam. Eigenlijk had het moeten inhouden, dat er voor Bonaire en de Bovenwinden in het geheel geen overdracht plaats vindt.

De heer Lopes gaf toe, dat de praktijk van de Eilandenregeling voor de Bovenwinden veel te wensen had overgelaten.

De heer Dip gaf hierna niet onaardig college in Eilandenregeling-exegese.

De heer Voges wilde weten, welke bemoeienissen het departement van Sociale en Economische Zaken t.a.z. van Bonaire en de Bovenwinden heeft. Wie zou op deze eilanden een en ander uitvoeren wanneer er geen overdracht plaats vond.

Belangrijk en gevaarlijk

Uitermate belangrijk en tevens gevaarlijk noemde de heer Gomez deze hele materie. De Staten staan op het punt een uitspraak te doen over de beginselen van de Eilandenregeling. Het voorliggende amendement is een symptoom van de ontevredenheid over deze regeling. De Staten zijn voor een integrale overdracht, omdat dit het stelsel is van de staatsregeling en de eilanden recht hebben op autonomie. Duidelijk moet gesteld worden, dat wij geen zijdelingse aanval op de staatsregeling kunnen doen, aldus de heer Gomez. Men kan niet tornen aan het principe van de eigen bevoegdheden der eilanden. De overdracht is niets anders als het scheppen van de mogelijkheid zelf het heft in handen te nemen. En als er gemis aan outillage is, dan moet die er komen. Om die reden was spreker een principiële tegenstander van het amendement. De heer Gerharts heeft eens zelf gezegd, dat het eiland bij de regering moet kunnen aankloppen als het bedragen voor belangrijke onderwerpen nodig heeft. Welnu, als dat zo is, dan is het zich aanschaffen van de nodige outillage een allereerste vereiste.

De heer Braam verklaarde nogmaals, dat hij niet tegen de overdracht van bevoegdheden als zodanig is, doch dat het bij hem alleen om het tijdstip, waarop deze zal plaats vinden, gaat.

De heer Dip vroeg nog, of Bonaire en de Bovenwinden bezwaren tegen de overdracht hebben. Hij stelde voor een termijn van drie maanden te bepalen, waarna de overdracht moet plaats vinden.

De heer Braam ging hiermede accoord.

De heer Lopes verklaarde zich een medestander van de heer Braam en stelde, zonder dit overigens te bewijzen, dat aan de heer Gomez de porté van de zaak was ontgaan.

Minister v.d. Meer zeide, dat de Eilanden reeds bevoegdheden hebben op sociaal en economisch terrein en die ook uitvoeren. Doch daarover gaat het nu niet. Er zijn andere bevoegdheden, die overgedragen moeten worden. De regering wil deze overdracht niet vertragen, doch zij houdt er rekening mede, dat „de gezaghebber èn een schrijfmachine" de enige outillage op Bonaire en de Bovenwinden zijn! Zij gaat met de voorgestelde termijn gaarne accoord. Haar is niets bekend omtrent eventuele bezwaren der eilanden tegen de overdracht der onderhavige onderwerpen.

Hierna werd het ontwerp in zijn geheel aangenomen.

Bovenwinden

Het laatste punt van de agenda betrof de ontwerp-landsverordening tot wijziging van het nadelig saldo van de begroting van de Bovenwindse Eilanden voor 1955.

Nadat de regering enkele in het Eindverslag gedane vragen beantwoord had en had medegedeeld, dat geen vreemdelingen bij de werkverschaffing op St Eustatius zijn opgenomen, kwam eerst de heer Lopes aan het woord. Hij zeide, dat het ontwerp in feite een erfenis van de vorige regering is. Het is echter vrijwel gezuiverd van wrijvingspunten. Spreker zeide gaarne te willen vernemen of de onderlinge scheepsverbinding tussen de Bovenwindse eilanden binnen afzienbare tijd hersteld wordt.

De heer Anslijn weidde uit over de toestand op de Bovenwindse Eilanden. Hij zeide dankbaar te zijn voor de financiële hulp van de centrale instantie, doch deze lost het probleem nog niet op. Er moet ook planning zijn. Daarbij is de steun der regering nodig. Tot nu toe zijn er reeds 5 millioen gulden voor de Bovenwinden uitgegeven. En toch gaan deze eilanden teruguit. Het mislukken van de Eilandenregeling voor de Bovenwinden is mede de schuld van de Staten.

De heer Ch. Voges wees op een passage in de Regeringsverklaring waarin t.a.v. Bonaire en de Bovenwindse Eilanden aangekondigd wordt een positieve welvaartspolitiek.

Spr. was de mening toegedaan dat een principieel debat steeds uitgesteld is.

In Februari 1955 hebben negen Statenleden een studiereis gemaakt naar de Bovenwindse Eilanden. Vooral ten aanzien van de Conclusies van deze leden neergelegd in hun rapport zou spr. het standpunt van de Regering vernemen.

Spr. citeerde uit het Statenrapport, dat de bestaande vorm van het onderwijs t.w. gewoon lager onderwijs — en op Sint Maarten ook ULO — wel de meest geëigende voor deze eilanden is, en of het geen aanbeveling zou verdienen het onderwijs meer te leiden in de richting van landbouw-onderwijs en handenarbeid.

Spr. vroeg de Regering, of zij reeds een standpunt heeft.

Ook zou ik gaarne vernemen in hoeverre de Regering kan verenigen met de conclusies van de deskundige Haglund inzake het onderwijs op de Bovenwindse Eilanden.

Gaarne zou spr. willen vernemen hoe de Regering een en ander denkt uit te voeren en wat dit zal kosten. Ligt het dan in de bedoeling ULO op Sint Maarten af te schaffen? Zal dit vermeerdering van kosten met zich meebrengen, of ziet de Regering een vermindering in de onkosten?

Hoe zal men uitmaken of een kind al dan niet in aanmerking komt voor een opleiding in Curaçao en Aruba?

In de laatste vijf jaar zijn enige leerlingen met steun van de overheid naar Curaçao en Aruba gestuurd voor verdere opleiding. Zou de Regering kunnen mededelen hoe de resultaten hiervan geweest zijn? Vooral ten aanzien van die kinderen die vroegtijdig terug gaan naar de eilanden zou het van belang zijn de oorzaak daarvan te weten.

Nauw verbonden aan de opbouw van deze eilanden is de Gezondheidstoestand van de bevolking.

Is het de bedoeling de overdracht van de Gezondheidsdienst op de Bovenwindse Eilanden opnieuw te bekijken?

Hoe staat de Regering tegenover de stelling dat de problemen van sociaal-hygienische aard en de oplossing daarvan van „te grote betekenis en te groot belang zijn — niet alleen voor de Bovenwindse Eilanden, maar ook voor het gehele Rijksdeel van de Nederlandse Antillen — dat deze omvangrijke problemen zonder meer aan de eilandelijke organen van de Bovenwindse eilanden kunnen worden toevertrouwd. Voorts wenste spr. te weten of de Ziekte- en Ongevallenregelingen onvolledig toegepast wordt op de Bov. Eil.

De heer **Gomez** wees op de maatschappelijke problemen en constateerde dat de MvA zulke kolossale nonsens bevatte. Hij vroeg zich af wie er de verantwoordelijkheid voor dient te dragen. Hoe hoog zijn de bestuurskosten per hoofd, zou het niet goedkoper zijn iedereen maar op de B.E. ouderdomspensioen te geven? De kolossale blunder was dat de regering, door incidentele onderzoekingen het werk der commissie tot herziening van de eilandenregeling niet zou doorkruisen. Maar alle gegevens zijn de regering toch bekend, kent de regering die dan niet? Het had de heer Gomez wel geschokt. De mening van de heer Anslijn, dat na de inwerkingtreding van de eilandelijke autonomie de toestand op de B.E. verergerd is, noemde spr. tekenend. De armoede is niet weggenomen, er is niets gebeurd, er zijn millioenen in de Bovenwinden gestopt en thans was het de tijd om omstandig van de regering te vernemen of de regering de conclusies in het verzamelrapport (Hessling) onderschrijft. Spr. wenste voorts te weten het standpunt van de regering m.b.t. remigratie. Indien de levensstandaard van 500 te hoog is en teruggebracht moet worden op 200 is de regering het dan eens met genoemde voorstellen die gedaan moeten worden om tot dat resultaat te komen. Elk jaar neemt het nadelig saldo toe. De heer v.d. Hoeven hekelde het feit, dat de B.E. weigerden gegevens bekend te maken, het heeft geen zin het nadelig saldo vast te stellen indien de Staten geen inzicht konden krijgen in de besteding der credieten. En het is beslist niet waar dat de werkverschaffing van 8-12 en van 1-5 duurt.

De credieten zijn reeds overschreden. Spr. vroeg zich af of het waar was dat er bezuinigd is op de werkverschaffingscredieten en dat daardoor de winkeliers over zijn gegaan tot beperking van hun crediet leveranties. En waarom betalen autobezitters geen auto belasting op de B.E.?

Mr I.C. Debrot vond het hele geval een hopeloze zaak en hij wees op een uitspraak van de heer W. R. Plantz die in de Staten geponeerd heeft, dat de B.E. niet te verheffen zijn. Is de huidige minister een andere mening toegedaan? Ook spr. wilde de plannen van de regering kennen m.b.t. de diverse rapporten. Is de Regering van plan na te gaan of de gelden van de laatste 4 tot 5 jaar goed zijn besteed.

H. L. Braam wees er op, dat het Bovenwinden probleem niet van vandaag of gisteren was. Ook de vorige regering heeft niets kunnen doen om verbetering te brengen. Om van de huidige regering, die 8 maanden aan het bewind is, nu in eens alles te verwachten achtte spr. toch wel wat al té gortig.

Spr. vond elke discussie overbodig, de regering is het in ieder geval niet eens dat de Bovenw. eilanden niet economisch te verheffen zouden zijn.

Schorsing

Na de schorsing kwam de regering aan het woord. Minister President E. Jonckheer deelde mede dat de Blue Peter maximaal 2 maanden nodig heeft voor de reparatie. Indien de Blue Peter verkocht zou zijn zou de opbrengst ƒ 2000.— hebben bedragen; experts waren de mening toegedaan dat de B.P. ƒ 12.000.— waard was, zodat de Regering de BP naar Curaçao heeft laten komen.

De Regering heeft geen cijfers willen verstrekken, omdat zij de besprekingen van de Commissie ter herziening van de Eilandenregeling niet wilde doorkruisen, spr. deelde mede dat de Regering geen bezwaren had tegen de publicatie der cijfers.

Bepaalde voorstellen voor verbetering in de situatie op de B.E., zijn reeds gedaan en resultaten zijn te zien. De noodouderdomsvoorziening heeft een bepaalde welvaart gebracht, ten aanzien van de vraag welke de staatkundige positie was van de B.E., meende spr. er goed aan te doen niet op de besprekingen van de commissie vooruit te lopen.

Minister van Romondt ging uitvoerig in op de diverse rapporten, hij constateerde, dat de regering moeilijk een standpunt innemen inzake een verzamelrapport dat slechts een inventarisatie van bestaande rapporten beoogt te zijn. Spr. was optimistisch genoeg **om de handen aan de ploeg te slaan.**

Nadat **minister Booi** had betoogd, dat ten aanzien van het brengen van vakonderwijs op het schoolprogramma een aangelegenheid is die het bestuurscollege regardeert en dat het GLO als eindonderwijs op de BE kon worden beschouwd, zonder dat dit behoefde te impliceren dat de ULO op St. Maarten zou worden opgeheven en **mr v.d. Meer** mededeelde dat er een ambtenaar was aangesteld om toe te zien hoe de sociale wetten en ziekteregeling werden toegepast, brak de tweede ronde aan.

Nieuwe gezichtspunten deden zich niet voor. **H. I. Lopes** vond Voges te nieuwsgierig, vier jaar lang had de heer Voges voor de BE wat kunnen doen, maar hij heeft zulks nagelaten.

Mr I.C. Debrot noemde spr. een negitavist, **Voges** verklaarde dat hij geen antwoord heeft gekregen op alle gestelde vragen, komen er gediplomeerde sociale werksters?

Mr dr da C. Gomez kon Anslijn wèl en Lopes niet volgen, uitte scherpe critiek op het beleid van de Minister van Romondt en wees er op dat de minister de taal van de rapporten niet verstond. Waarom moeten wij steeds op meer rapporten wachten?

Wanneer minister van Romondt mededeelt dat er een sociale werkster komt, dat het toerisme bevorderd en de watervoorziening verbeterd wordt, dan zijn dit drie oude paarden uit de vorige regeringsstal.

Is er niets méér uit de bus gekomen dan alleen die schamele opsomming, wilde spr. weten. Spr. zag op die manier geen verder heil meer in de debatten.

P. v.d. Hoeven kwam met veel vuur op voor zijn landsminister en beklemtoonde zó nadrukkelijk, dat de heer Gomez niets anders dan de boel voor de mal zat te houden. Des heren Gomez' verontwaardiging noemde spr. opgeschroefd en kunstmatig, zijn hele betoog was niets anders dan een beschuldiging in eigen wanbeleid. Men kan zo veel vragen stellen als men maar wil. spr. herinnerde aan het kinderrijmpje van „Waarom is de wereld Pa?"

Om de totale bestuurs-kosten van de B.E. te delen door het inwoneraantal om er dan verder uit af te leiden dat die kosten hoog zijn, was een onjuist rekensommetje omdat de maatschappij ontwricht was. Elke maatregel voor de B.E. loopt dood op de mentaliteit van de bevolking die het geen cent kan schelen. Alles is een chaos en het eerste wat de regering doet, n.l. het opstellen van een verzamelrapport achtte spr. juist.

Mr. I.C. Debrot prees de ijver en het enthousiaste waarmede de heer v.d. Hoeven zijn landsminister verdedigde. Spr. durfde de heer van Romondt uit te dagen, dat zo over een jaar nóg op de regeringszetel zou zitten, de toestand op de B.E. nog méér verergerd is.

Ten aanzien van het onderzoek der besteding der gelden, wilde spr. een enquête houden, het omslachtig karakter daarvan weerhield hem echter. Als men één uur in de werkverschaffing werkt i.p.v. 8-12 en van 1-5 dan is dat al een uur overwerk, want men doet er niets.

Nadat de regering nog op de diverse vragen is ingegaan en de heer **van Romondt** in het scherpe betoog van mr dr Gomez niets anders zag dan een politieke veroordeling van eigen beleid in de vier voorafgaande jaren en hij nogmaals van zijn wil tot ernstige om de B.E. te helpen had getuigd, stelde de voorzitter de vaststelling van het nadelig saldo aan de orde.

Mr dr da C. Gomez wist tussen die bedrijven een voorstel te lanceren dat min of meer een motie van afkeuring inhield inzake het gedrag van de regering t.a.v. de B.E. door voor te stellen om te onderzoeken in hoeverre in rijksverband kapitalen kunnen worden verkregen om de B.E. te helpen.

De heer Braam verklaarde hierbij dat de DP fractie vertrouwen had in de Regering, zodat hij het voorstel Gomez niet kon accepteren.

Bij de artikelsgewijze behandeling diende de heer Lopez een merkwaardig amendement in om dit nadelig saldo te verhogen met ƒ 36.000.—.

Sjr. wees op een motie van de Bovenwindse Eilanden, waarbij de Raad van oordeel is, dat de vergoeding, welke thans door de gedeputeerden op de Bovenwindse Eilanden ontvangen wordt nl. ƒ 150,— per maand, onvoldoende moet worden geacht.

De gedeputeerden besteden een groot deel van hun tijd aan bestuurswerk, met het gevolg, dat aan hun particuliere zaken minder aandacht kan worden besteed, met het gevolg weer, dat deze niet onaanzienlijk achteruit gaan. Spr. betoogde dat de gedeputeerden een grote politieke verantwoordelijkheid hebben.

De motie wil nu de Raad van Ministers en de Staten van de Nederlandse Antillen uitnodigen om op korte termijn de toelage voor gedeputeerden op de Bovenwindse Eilanden te verhogen en het brengen op ƒ 300,— per maand.

Spr. wilde zich voorlopig tevreden stellen met een verhoging ad ƒ 50.— per maand teneinde de salaris van de gedeputeerden voor de B.E. en Bonaire gelijk te maken, doch het moest op de duur toch ƒ 300.— worden. De Regering wilde zich niet op glad ijs wagen en deelde mede dat zij een uitspraak van de Staten tegemoet wilde zien.

De heer **P. v.d. Hoeven** ging accoord met ƒ 50.— maar indien dit zou vooruitlopen op een vergoeding van ƒ 300.— per maand dan zou spr. nu óók tegen die ƒ 50,— stemmen. **H. Lopes** hield vast aan zijn ƒ 300.—, **mr I. C. Debrot** was voor geen enkele verhoging omdat de gedeputeerden hun geld niet waard waren.

Na ampele discussies werd het amendement Lopez met de stemmen van de DP en de heer G. Geerman, wiens AVP-positie nog steeds niet duidelijk is, vóór en de overige leden (KVP-COP-NVP) alsmede de heer Werleman tegen aangenomen (11-7)

Het was precies 04.05 uur hedenochtend toen na enkele technische opmerkingen van de heer Voges m.b.t. de begroting der B.E. de voorzitter de vergadering sloot.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

121-2

121 Even duikt Tsacha ineen als een tijger, die zich kromt voor de sprong. Dan herstelt hij zich en schrijdt kalm op het gesloten gordijn toe. „Gij staat mij toe, lieve, dat ik eens naar het dier kijk? Ge weet, ik ben een groot liefhebber van honden." Met sidderende hand houdt Chu Chandra het gordijn gesloten en bijt de Nomade toe: „Schaamt ge u niet, heer Tsacha? Waag het niet mijn slaapvertrek binnen te dringen. Terug, zeg ik u, terug!" Tsacha's lichaam verstart. Weifelend heft hij de hand op, maar dan keert zijn sluwe glimlach terug. Hij doet een stap achterwaarts en haalt onverschillig de schouders op. „Gij hebt gelijk, ik vergat mijzelf een ogenblik". Traag laat hij zich terugvallen op het rustbed en drinkt slurpend van de geurige zoete drank, die Chu Ghandra hem heeft ingeschonken. Gejaagd probeert zij bezig te blijven, ver van Tsacha verwijderd, dicht bij het gordijn. Het ontgaat hem niet en terwijl hij, ogenschijnlijk intens genietend, de geur van de drank opsnuift, zegt hij: „Was de jacht goed, deze middag?" Met een ruk heeft het meisje zich omgewend. Verwonderd kijkt Tsacha op. „Is er iets, schone Chu Ghandra? Ge waart toch op jacht vanmiddag met twee van uw ruiters? Als ik het wel heb, zocht gij de buit dit maal in Westelijke richting, gij drieën? En was die...... eh...... hond wellicht ook bij u?" Haar ogen staan radeloos, doch de Nomade tuurt afwezig in de kom. Wanneer het meisje blijft zwijgen, gaat hij heel langzaam verder: „Als de Noorman zich niet binnen twaalf uur vrijwillig overgeeft, dan......" zijn blik glijdt achteloos naar het gordijn, „dan, ja dan kan ook ik uw machtige vader niet beletten de knaap ter dood te brengen". Bijna toevallig slaat hij zijn blik op en hij knippert zelfs niet met de ogen, als hij in het grauwe, ingevallen gelaat voor hem staart. „Laat mijn zoon leven", stamelt een schorre stem. „Hier is de Noorman, die gij zoekt".

Eilandgebied Curacao

Het Bestuurscollege is voornemens bij voldoende deelname nieuwe opleidingen ter verkrijging van de volgende diploma's in het leven te roepen:

a. STERKSTROOMHULPMONTEUR (V.E.V.),

b. VLIEGTUIGMONTEUR (1e LEERJAAR) en

c. VOORBEREIDEND MIDDELBAAR TECHNISCH ONDERWIJS (V.M.T.O.).

Gegadigden gelieven zich voor opgave en nadere inlichtingen te melden bij de Heer J. van GEELEN, R.K. Ambachtsschool St. Jozef aan de Van Leeuwenhoekstraat op Donderdag, 15 September en Vrijdag, 16 September a.s. van 6.00 - 7.30 uur n.m.

Het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao.

De Gezaghebber, M. P. GORSIRA. De Secretaris, J. VAN TOORN

Stakingsgolf in Amerikaanse havens breidt zich uit

New York. — De Amerikaanse Bond van havenarbeiders ILA gelastte Maandag zijn leden in alle havens aan de Atlantische kust onmiddellijk het werk neer te leggen tot steun van de stakers in de haven van New York. Een woordvoerder van de vakbond zeide dat de staking ten doel heeft de tussenkomst van de federale regering te bewerkstellingen.

In een telegram dat de voorzitter van de ILA, Bradley, zond aan alle 400afdelingen van Canada tot Puerto Rico wordt gezegd dat een oproep tot een algemene staking noodzakelijk is voor het behoud van de ILA.

De havenstaking, waardoor in New York 70 vrachtschepen worden opgehouden heeft zich Dinsdag uitgebreid naar andere Amerikaanse havens langs de Atlantische kust. Vakverenigings leiders in Philadelphia, Wilmington, Boston en Jacksonville hebben de arbeiders in deze steden gelast in staking te gaan, nadat de voorzitter van de ILA op de 100.000 leden van deze organisatie in de 35 drukste havens van de Verenigde Staten een beroep had gedaan te staken uit solidariteit met de havenarbeiders van New York.

De leiders van de ILA in New Foundland verklaarden Dinsdag dat er geen schepen uit de Amerikaanse havens waar gestaakt wordt en die naar New Foundland opstomen, gelost zullen worden.

Een schots rokje in Leningrad. Verbaasd en enigszins verwonderd kijken de Russen in Leningrad naar de Schotse rok van Jimmy Swan. Volgens Jimmy hadden de Russen nog nooit deze Schotse rokken zien dragen en het was dan ook niet te verwonderen dat deze vacantieganger veel bekijks had in de straten van Leningrad.

Engeland staat voor twee problemen: credietrestrictie en looneisen

Devaluatie geen denkbeeldig gevaar

(Van onze fin. corr. te Londen)

Kort geleden hebben wij uiteengezet, dat elke maatregel of reeks van maatregelen, door de regering genomen om de zogenaamde kruipende inflatie te bestrijden, een daling op de aandelenmarkt teweegbracht, die op de voet gevolgd werd door een aanzienlijk herstel, hetgeen weldra het verloren terrein weer ruimschoots inhaalde. Dit betekent nog niet, dat Throgmorton Street behept zou zijn met hysteria, maar duidt slechts op het feit, dat de door de minister van Financiën genomen stappen speculanten op korte termijn hebben verontrust, maar hun verkopen zijn kort daarop gecompenseerd door de vraag van institutionele beleggers en van mensen, die een sterker zenuwgestel en een beter gevulde beurs bezitten.

Ditmaal zijn de omstandigheden niet dezelfde, ofschoon niet kan worden ontkend, dat over het algemeen de markt overgevoelig en nerveus is gebleven. Hoe dan ook, men ontkomt niet aan de indruk dat de heer Butler ditmaal wel enig succes geboekt heeft met zijn credietrestrictie, die overigens slechts één facette uitmaakt van het overheersende probleem. Gedurende de jongste weken zijn de voorschotten der banken belangrijk gedaald, huurkoop blijft streng beperkt en als min of meer begeleidend verschijnsel is het indexcijfer van aandelen op de effectenbeurs, na zijn hoogtepunt van 223 in Juli teruggelopen tot 204. Toch kan in dit verband niet worden toegelaten, dat het te ver gaat, wil men de welvaartspsychose niet vervangen door de ellende van een deflatie.

Welke zijn dan de andere facetten van inflatie? Allereerst is de toestand op het gebied van de looneisen veel bedenkelijker geworden en zal in de toekomst nog wel verslechteren. In vrijwel elke industrie wordt grote druk uitgeoefend om een nieuwe loonronde tot stand te brengen. Om slechts twee voorbeelden te noemen: 350.000 mijnwerkers in Yorkshire dreigen te staken indien hun aanspraak op hogere lonen niet op korte termijn wordt bevredigd. Niet minder dan 3 millioen leden van de vakbonden der Scheepswerven en Machinefabrieken wensen een 40-urige in plaats van de 44-urige werkweek, die thans nog geldt, drie in plaats van twee weken betaalde vacantie en.... hogere lonen.

Het ligt voor de hand, dat er een overtollige koopkracht bestaat. Men kan deze bemerken in de winkels, de vacantieoorden enz., maar niemand kan vaststellen in welke handen er teveel geld aanwezig is. Daarbij komt nog, dat de kosten van levensonderhoud zonder enige twijfel veel hoger zijn geworden en dit zal eerder nog toenemen, gezien de hogere prijzen van steenkool, vervoer, electriciteit en gas, die alle op elkaar inwerken.

De toenemende industriële winsten moedigen de arbeiders aan om hun deel in de welvaart op te eisen, maar het totaal der uitbetaalde lonen is in het eerste halfjaar van 1955 reeds in een tempo van meer dan £ 4 millioen per week toegenomen; met andere woorden met meer dan £ 200 millioen op jaarbasis en het eind van dit alles is minder in zicht dan ooit. Deze ontwikkeling zal de reductie met £ 50 millioen van de voorschotten der banken meer dan teniet doen.

Het is dan ook geen wonder, dat men zich in de City zowel als in industriële kringen bezorgd toont over dit probleem. Men begint zich te realiseren, dat de bevrijding van „contrôles" haar doel voorbij is gestreefd. Het spreekt vanzelf, dat indien de kosten van levensonderhoud niet dalen en de stijging niet kan worden stopgezet, de lonen moeten stijgen en er uiteindelijk geen andere uitweg kan zijn dan devaluatie.